

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA - GAZETA MORSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA : - : - : - : - : -Redakcja i Administracja: Toruń, ul. Bydgoska 56. — Telefony redakcyjne: 10-91 ogólny (czynny w dzień i w nocy), 10-92 sekretarz redakcji, 10-93 redaktor naczelny. Telefony administracyjne: 10-94 biuro administracji, 10-95 kierownik administracji, 17-48 filija miejska administracji.
Filija Administracji: Królowej Jadwigi nr. 12/14, wejście od ul. Mate Garbary nr. 2. — Konto czekowe P. K. O. 160-315.**Po zakończeniu dyskusji budżetowej**

Tegoroczna debata budżetowa jest już właściwie ukończona. Senat zakończył swe obrady nad preliminarzem na r. 1935-36, poczynił w uchwalonym Sejmie preliminarzu szereg poprawek, obniżających niedobór o niemal 20 milionów złotych. Uchwała Senatu wróci zatem do Sejmu, ale tu już zostanie raczej formalnie potraktowana, gdyż nie ulega wątpliwości, że większość Sejmu zgodzi się na zaproponowane poprawki, jako że są wynikiem uzgodnienia między rządem a większością parlamentarną w obu ciałach ustawodawczych.

Tak więc można uważać za zakończoną wielką i odpowiedzialną pracę nad ustaleniem ram gospodarki Państwa w najbliższych 12 miesiącach. Praca ta jest jednym z najistotniejszych atrybutów rozsądnego pojętego parlamentarizmu. W uchwaleniu budżetu mieści się bowiem to, co stanowi istotę t. zw. kontroli parlamentarnej. Mieści się również i to, co zwiemy zdrową demokracją. Polega ona bowiem na tym, aby jaknajszersze warstwy ludności wyłaniały z siebie przedstawicielstwo swe do obu izb parlamentarnych, a to przedstawicielstwo znów wyłaniało z siebie władzę wykonawczą w Państwie. Co roku władza wykonawcza przedkłada w formie olbrzymiego liczbowego elaboratu parlamentowi zarówno bilans swej dotychczasowej gospodarki, jak i zestawienie swych zamierzeń i przewidywań na rok następny. Ta demokratyczna kontrola zatem uzgadnia poglądy obu czynników: władzy wykonawczej i ustawodawczej.

Jeśli więc z zakamarków partyjnych słyszymy wciąż jeszcze poduszczenia, jakoby Polska zaliczała się do tych państw, które wzięły rozbrat z ustrojem demokratycznym — to wystarczy wskazać na fakt, że od początku istnienia wskrzeszonego Państwa nietknięta pozostała kontrola parlamentarna gospodarki państwowej, że już od kilkunastu lat rokrocznie przez niemal 5 miesięcy ciała parlamentarne kontrolują każdą pozycję, każdy wydatek i każdy dochód skarbu Państwa, wszystkich urzędów, instytucyj, przedsiębiorstw, zawiadywanych przez władze państwowe. Nietylko tak się dzieje dotychczas, ale tak się dzieć będzie również i na przyszłość, bowiem nowy ustrój, jaki wprowadzi nowa Konstytucja, bynajmniej nie narusza tej kardynalnej zasady kontroli parlamentarnej, jaką jest obowiązek rządu opracowania i przedłożenia władzom ustawodawczym budżetu i prawo parlamentu do poczynienia tych zmian i poprawek, jakie większość uznaje za stosowne.

I tu dochodzimy do zasadniczego zagadnienia: jak wypośrodkować wolę społeczeństwa, jego potrzeby, postulaty? Jaki przyjąć miernik?

Musi nim być oczywiście — większość parlamentarna. Popadlibyśmy w trzęsawisko bez dna, doszlibyśmy do rezultatów wprost absurdalnych, przyjmując inny miernik. Nie zna też żadnego innego historia parlamentarizmu.

Na szczęście rozporządzamy taką większością. I to nie przypadkową, do-raznie skleconą. Pamiętamy czasy, któ-

(Ciąg dalszy na str. 2).

Przed decydującą rozprawą w Grecji
Na lądzie przewaga wojsk rządowych — na morzu górą są powstańcy

Ateny 7. 3. (PAT). Minister wojny Condylis nadesłał premierowi Tsaldarisowi sprawozdanie z operacji przeciwko powstańcom we wschodniej Macedonii. Wczoraj popołudniu wojska rządowe miały rozpocząć energiczną akcję. Na przeszkodzie stanęła nagle zmiana pogody. Obecnie panuje mgła, która zupełnie uniemożliwia wykonanie manewrów, które miały na celu otoczenie wojsk gen. Kamenosa. Są one jednakże w sytuacji bez wyjścia. Z chwilą zmiany warunków atmosferycznych akcja będzie wszczęta niezwłocznie.

przez ludność, wznoszącą okrzyki: Niech żyje rząd, śmierć zbrodniarzom!

Ateny 7. 3. (PAT). Minister wojny Condylis nadesłał dzisiaj z Salonik następującą depezę: pomimo ostrej zimy ruch wojska na front trwa bez przerwy. Zaopatrywanie wojska w żywność nie napotyka na żadne przeszkody. Niepogoda zaczęła ustępować.

Samoloty dokonały kilkakrotnie lotów, nie zwracając uwagi na niebezpieczeństwo. Zbliżyły się one do Seres, obniżając swój lot do wysokości 20 m. i zbombardowały koszary i dworzec w Kavalli i w Seresie, wy-

którą rozporządzają powstańcy, jest niezdolna do akcji, gdyż okrętom brak węgla, oczekiwany jest w najbliższej przyszłości atak na Saloniki.

Według prywatnych wiadomości, okręty znajdują się już w drodze do Salonik, przyczem jeden z torpedowców zbliżył się do portu salonickiego i dał kilka strzałów do miasta, poczem jednak znowu się oddalił. Okręty powstańców ciągną za sobą kilka statków pasażerskich, które zatrzymały po drodze.

Ateny, 7. 3. (PAT). Korespondenci ateńscy donoszą, że wielkie opady śnieżne w Macedonii utrudniają operacje przeciwko powstańcom. Według wiadomości ze źródeł urzędowych, zbuntowani oficerowie zagarnęli kasy banków kreteńskich oraz kasy arsenału, które dostały się w ich ręce.

Broń jugosłowiańska dla wojsk rządowych

Białogród, 7. 3. (PAT.) Dziś wysłano ze Skoplie w kierunku granicy grecko-jugosłowiańskiej transport amunicji i materiałów wojennych stosownie do porozumienia, zawartego między rządem greckim i jugosłowiańskim. Na zasadzie tego porozumienia wysłano również 12 samolotów, w tem 2 samoloty bombowe.

Okręty Venizelosa opanowały wyspy Chios i Lesbos

Ateny, 7. 3. (PAT.) Powstańcy zajęli z pomocą krążownika „Averoff” i dwóch torpedowców wyspę Chios.

Ateny, 7. 3. (PAT.) Krążownik powstańczy „Averoff” zarzucił kotwicę w porcie Mytilene na wyspie Lesbos i wysadził marynarzy, którzy zajęli miasto.

Stambuł, 7. 3. (PAT.) Władze tureckie zatrzymały 5 parowców greckich, które chciały przejechać przez Bosfor. Zachodzi podejrzenie, iż parowce te miały zaopatrzyć w żywność i w węgiel powstańców. Jeden z parowców jest własnością rodziny Venizelosa.

Okręty, wyjeżdżające ze Stambułu, odmawiają przyjmowania na pokład pasażerów, pragnących udać się do Grecji.

Egipt przeciwko powstańcom

Aleksandria, 7. 3. (PAT.) Wielką sensację wywołała tu pogłoska, że do Aleksandrii zbliża się krążownik grecki, na pokładzie którego rzekomo znajduje się Venizelos.

Londyn, 7. 3. Reuter donosi z Kairu, że na wypadek, gdyby zbuntowane okręty greckie szukały schronienia w Aleksandrii, rząd egipski wydał polecenie, aby załogi tych statków zostały rozbrojone, a broń i amunicja skonfiskowana.

Komunikacja z Warszawy do Salonik wstrzymana

(o) Warszawa, 7. 3. (Tel. wł.) W związku z wypadkami na terytorjum Grecji, samoloty pasażerskie, utrzymujące komunikację na linii Warszawa — Lwów — Bukareszt — Sofja — Saloniki, dola-ają tylko do Sofji. Dalsza komunikacja z Sofji do Salonik została wstrzymana.

Ujęci przez wojska rządowe rebeljanci (cywili) odprowadzani pod eskortą żołnierzy do więzienia.

Minister wojny dodaje w swem sprawozdaniu do prezesa rady ministrów, iż jest głęboko wzruszony entuzjastycznym poparciem ze strony ludności oraz poświęceniem i oddaniem się żołnierzy, którzy z całą świądomością gotują się do decydującej walki.

Pomimo złej pogody 20 aeroplanów pod dowództwem Condylisa wykonało wczoraj szereg lotów obserwacyjnych w celu ustalenia pozycji wojsk powstańczych. Samoloty pomimo bardzo małego pola widzenia doskonale wywiązały się ze swego zadania.

Flota, która pozostała wierna rządowi wczoraj popołudniu przepłynęła przez cieśninę Eubejską, entuzjastycznie witana

wolując niebawem zamieszanie wśród powstańców.

Informacje, nadchodzące z Macedonii wschodniej przedstawiają sytuację powstańców, jako beznadziejną. W wojsku powstańczym panuje zamęt i brak dyscypliny. Jutro, jeżeli pozwoli na to pogoda wojska rządowe rozpoczną ofensywę i rozprzą powstańców. Zlikwidowanie powstania jest obecnie już tylko kwestją czasu.

Aten 7. 3. (PAT). Korespondenci pism, znajdujący się na froncie macedońskim donoszą, iż wojska rządowe otrzymują bezustannie posiłki. Pozwoli im to w odpowiedniej chwili rozpocząć gwałtowną ofensywę przeciwko powstańcom.

Lada dzień ma nastąpić atak na Saloniki**W ręce powstańców wpadły bogato zaopatrzone arsenały**

Berlin, 7. 3. (PAT.) Niemieckie biuro informacyjne donosi z Białogrodu, że według informacji tamtejszych dzienników, położenie w Grecji w ciągu ostatniej doby nie uległo zmianie. General Condylis, naczelny dowódca wojsk rządowych, waha się jakoby z rozpoczęciem decydującej bitwy, nie chcąc doprowadzić do wielkiego rozlewu krwi.

Dziennik „Politika” twierdzi, że powstańcy rozporządzają znacznymi zapa-

sami broni i amunicji, gdyż w ich ręce dostały się bogato zaopatrzone arsenały. Wielu zmobilizowanych rezerwistów rząd odesłał z powrotem, uważając ich za niepewnych.

Venizelos prowadzi również energiczną akcję werbunkową przeciwko rządowi. W Atenach rozrzucono wielką ilość odezw, wzywających ludność do wystąpienia przeciwko rządowi. Jakkolwiek ze strony oficjalnej twierdzą, że flota,

(Dokończenie artykułu wstępn. ze str. 1).
re poprzedzają wyłonienie w Polsce przez społeczeństwo większości o zawarciu, ideowym i programowym obliczu. Pamiętamy to kłajstrowanie naprędcę różnych większości, złożonych z przygodnie do wspólnego mianownika sprowadzanych partij. Pamiętamy ten handel wymienny, dokonywany przy takich okazjach, że fatalne kompromisy na rzecz tej czy innej warstwy, tego czy owego stanu, lub też poprostu takiego czy owakiego wielmoży partyjnego.

Mamy już na szczęście te czasy dawno za sobą i to jest istotną przyczyną, dla której od pięciu lat praca nad budżetem dokonywana jest planowo i celowo, dlaczego od tych pięciu lat współpraca parlamentu z rządem w dziedzinie budżetowania stała się twórczą.

Jest to znamieny zbieg okoliczności, że początek światowego kryzysu gospodarczego zbiega się z początkiem wyłonienia w Polsce przez społeczeństwo zwartej większości parlamentarnej. Temu właśnie faktowi zawdzięczamy właśnie, że pięć lat kryzysu zdolałmy przeżyć bez naruszenia naszej waluty i bez narastania takiego niedoboru budżetowego, którego byśmy o własnych siłach nie mogli opanować. Fakt, iż społeczeństwo zdobyło się w r. 1930 na wyłonienie większości ustawodawczej, walczy przyczynił się do tego, że linja kierunkowa naszej polityki gospodarczej mogła pozostać jedna i konsekwentna, bez odchylenia w stronę ryzykownych eksperymentów, bez liczenia się ze znachorskimi podszeptami.

Twórcza rola większości parlamentarnej zaznacza się bardzo wyraźnie w pracy nad budżetem. Nietylko w tej formie, że wobec stronięcia partij mniejszości od współpracy pozytywnej t. j. od podejmowania się referatów poszczególnych działów budżetu — cały ciężar spada tu na posłów i senatorów większości. Ale również i w formie rzeczowej krytyki, wnoszącej doświadczenia i obserwacje, poczynione w terenie. Widzieliśmy to również bardzo wyraźnie w ostatnich miesiącach. Jawna i otwarta wymiana poglądów — przy małoważnych, bo jedynie na negacji opartych enuncjacjach opozycyjnych — dokonywała się właśnie między przedstawicielami rządu i większości. Naturalnie celem było tu uzgodnienie, a nie podrywanie, celem był wzgląd na wspólnotę interesu Państwa i obywatela, a nie pogłębianie własnie antagonizmów.

To należy sobie dobrze uświadomić dziś, gdy Sejm i Senat skończyły pracę nad budżetem, a władza wykonawcza przystępuje do realizowania tego budżetu.

Pierwszy zjazd naczelnej organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła

Min. Floyar-Rajchman zapowiedział uregulowanie sprawy kredytów rzemieślniczych

Warszawa, 7. 3. (PAT). Dziś o godz. 12-tej w południe rozpoczął obrady pierwszy w dziejach rzemiosła polskiego zjazd rady Związku Izb Rzemieślniczych Rzplitej. Zjazd zaszczycił swoją obecnością p. minister Floyar-Rajchman.

Zagaił zjazd prezes rady Związku p. Zakrzewski z Poznania, następnie zabrał głos p. minister Rajchman, który stwierdził na wstępie swojego przemówienia,

że rzemiosło jest nieodzownym ogniwem pomiędzy rolnictwem i przemysłem. Reprezentuje ono prawie w 100% kapitał rodzimy i rodzimą produkcję.

W czasie kryzysu doznało ono zubożenia, lecz straty pokrywa samo bez oglądania się na czyjakolwiek bądź pomoc i nie obciąża w ten sposób skarbu państwa. Nowela prawa przemysłowego z r. 1934 przewiduje powołanie do życia

rzemieślniczych związków gospodarczych jako organizacji, mających rozwiązać zagadnienie zbiorowej produkcji rzemiosła.

Przyszłość wykaże, czy spełnią one swoje zadanie, jednak nie mogą one być ani starożytnymi cechami, ani kartalami. Muszą one mieć swój spisty charakter, przystosowany do struktury gospodarczej rzemiosła. Zaletą a jednocześnie błędem rzemiosła jest jego indywidualizm, który utrudnia rządowi skonkretyzowanie form pomocy. Nie wątpliwie jedną z najważniejszych form pomocy będzie uregulowanie i odpowiednie nastawienie aparatu kredytowego. P. minister sądzi, że kwestja ta da się rychło i pomyślnie rozwiązać.

W końcu p. minister, podkreślając, że docenia w zupełności konieczność podniesienia gospodarczego rzemiosła, zaznaczył, że pozwolił na pewne podwyższenie budżetu Izby Rzemieślniczych, które w ciągu najbliższego roku będą musiały działać szczególnie intensywnie. Życzeniem owocnych obrad p. minister zakończył swoje przemówienie.

Po szeregu innych przemówień przystąpiono do właściwych obrad. Prezes Zarządu Związku Izby Rzemieślniczych poseł Antoni Snopczyński wygłosił programowe przemówienie, charakteryzując rolę rzemiosła w całokształcie gospodarstwa społecznego. Skolei dyrektor Związku Sikorski wygłosił referat na temat: „Zadania rzemieślniczego samorządu gospodarczego“.

Po referacie nastąpiła przerwa obiadowa, po przerwie zaś posiedzenie plenum, na którym prezes rady p. Zakrzewski wygłosił referat na tematy ogólne. Dalej obrady będą kontynuowane w specjalnych komisjach. Zjazd potrwa trzy dni.

Z sejmowej komisji konstytucyjnej

Warszawa, 7. 3. (Tel. wł.) Sejmowa komisja konstytucyjna kontynuowała dziś dyskusję nad poprawkami Senatu do projektu Konstytucji. Przemawiali posłowie zgrupowań o pozycyjnych, ustosunkowując się do poprawek i do samego projektu negatywnie.

Dyskusja miała charakter jałowy i nie zawierała ciekawych momentów.

Dyskusję trafnie scharakteryzował poseł Car, zarzucając posłom opozycyjnym, że dzisiaj, gdy projekt jest już w fazie końcowej zabierają głos przedstawiciele wszystkich stronnictw opozycyjnych, poruszając sprawy zarówno formalne jak i merytoryczne, najmniej zaś zastanawiając się nad właściwym celem obrad, nad poprawkami Senatu. Mówca stwierdza, że apel, skierowany swojego czasu przez ówczesnego prezesa klubu bu premiera Jędrzejewicza oraz śp. Tadeusza Hołówni do stronnictw opozycyjnych o współpracę nad projektem Konstytucji, spotkał się z dziwnym przyjęciem. Przedstawiciele niektórych klubów jak np. Klubu Narodowego przychodzili na posiedzenia, inni jednak zachowywali się w sposób, który poseł Car nazywa cynizmem. Przychodzili bowiem, zapisywali się na listę obecnych i opuszczali salę.

Dalej wicemarszałek Car uzasadnia zgodność z regulaminem sposobu przeprowadzenia projektu w Senacie w pierwszej fazie.

Gen. Gąsiorowski wraca do Polski Ostatni dzień pobytu w Helsingforsie

Helsingfors 7. 3. (PAT). Szef sztabu głównego generał Gąsiorowski wraz z towarzyszącymi mu osobami zwiedził dziś oddział fińskiej marynarki wojkowej w porcie. Śniadanie na cześć gości polskich wydał minister obrony narodowej. O godz. 16 generał Gąsiorowski wraz z towarzyszącymi mu oficerami opuścił Helsingfors.

Katastrofa kolejowa we Francji 4 osoby zabite — 12 rannych

Bordeaux, 7. 3. (PAT.) Wczoraj o godzinie 21,40 na linii Bordeaux — Libourne wydarzyła się katastrofa kolejowa, spowodowana wykojeniem się pociągu osobowego. Cztery osoby zginęły na miejscu, a 12 zostało rannych, w czem 2 ciężko.

Projekt ustawy o świadczeniach w naturze ludności wiejskiej

(o) Warszawa, 7. 3. (Tel. wł.) W ostatnim swem przemówieniu, wygłoszonym w Senacie w dniu 27 ub. miesiąca, premier Kozłowski wskazał na konieczność zastąpienia pewnych świadczeń pieniężnych ze strony gospodarstw rolnych świadczeniami w naturze dla dobra zbiorowego.

W związku z tem Rząd zgłosił do Sejmu projekt ustawy, dotyczący świadczeń w naturze ze strony ludności wiejskiej.

Warszawa, 7. 3. (Pat). W dążeniu do odciążenia wsi rząd złożył Sejmowi projekt ustawy szarwarkowej. W uzasadnieniu swojego projektu rząd wskazuje, że pod wpływem trwającego od kilku lat kryzysu gospodarczego i obniżenia się dochodu społecznego, ani państwo, ani samorząd nie rozporządzają środkami finansowymi na dostateczne zaspokojenie często bardzo pilnych potrzeb społecznych. Dają się też do-

tkliwie odczuwać braki, szczególnie w zakresie potrzeb drogowych, szkół i meljoracyj wodnych.

Zdaniem rządu wiele z tych braków daby się złagodzić przy odpowiednim wykorzystaniu zamiast świadczeń pieniężnych siły roboczej społeczeństwa.

Projektowana ustawa wprowadza obowiązek dostarczania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, w szczególności w zakresie meljoracyj wodnych, uzasadnionych interesami publicznymi i utrzymywanie dróg, wznoszenie budynków gminnych i gromadzkich, wreszcie zagospodarowanie i zalesienie nieużytków gminnych i gromadzkich.

Dla osób fizycznych i prawnych, które nie mogą lub nie chcą ponosić świadczeń w naturze przewidziano możliwość zastąpienia ich świadczeniami pieniężnymi, lub też dostarczeniem odpowiedniego materiału.

Niebywały objaw zacieklności partyjnej

Endek strzela do młodzieży śpiewającej Pierwszą Brygadę

(o) Poznań, 7. 3. (Tel. wł.) We wsi Paczkowo pod Swarzędzem w czasie zabawy, urządzonej przez Straż Pożarną, młodzież na zakończenie zaśpiewała Pierwszą Brygadę. Bez żadnego powodu jeden z uczestników zabawy, niejaki Szczęsny, wyrzucił z rewolweru w kierunku śpiewających, raniąc jednego z młodszych ludzi.

Policja Szczęsnego aresztowała. Jak się okazało należy on do wydziału młodych Stronnictwa Narodowego.

Rzeki ponownie zamarzają

Spadek wód w związku z powrotną falą mrozu

(o) Warszawa, 7. 3. (Tel. wł.) Nawrót zimny spowodował opadnięcie wód w rzekach na terenie całej niemal Polski i tworzenie się gęstej kry, której masy można zauważyć zwłaszcza w dolnym biegu Wisły. Przy brzegach zaczynają

się tworzyć powłoki lodowe, tak, że wiaździe przewidują ponowne zamrożenie rzek.

Na Dźwinie, Dziśnie, Prypeci oraz w dorzeczu przykarpacie utrzymują się jeszcze lody z okresu poprzednich mrozów.

Wyrok w procesie o wybuch gazu w domu Z. U. P. U. w Gdyni

Kierownik techniczny „Gazoliny“ skazany — reszta oskarżonych uniewinniona

W czwartek po południu Sąd Okr. w Gdyni pod przewodnictwem prezesa S. O.

stwo nie zabezpieczył odpowiednio kurka aparatu gazowego i nie przewidział grożącego niebezpieczeństwa, dzięki czemu spowodował nieumyślnie śmierć trzynastu osób, za co skazany został na karę więzienia przez 1 rok. Przytem w

drodze amnestji zmniejszono mu karę do 6 miesięcy z zawieszeniem na 2 lata.

Poza tem inż. Mogilnicki skazany został na zapłacenie powodowi cywilnemu kwoty 5.000 zł oraz kosztów sądowych w wysokości zł 40.

Członkowie rządu austriackiego obciążają Rintelena

Piąty dzień procesu wiedeńskiego

Wiedeń, 7. 3. (Pat). W piątym dniu procesu Rintelena wielkie zacieklawienie wywołały zeznania członków rządu. Wiceminister sprawiedliwości Karwiński, który dn. 25 lipca 1934 r. jako wiceminister bezpieczeństwa internowany został przez zamachowców w urzędzie kanclerskim stwierdza, że kanclerz Dollfuss odnosił się do Rintelena z nieufnością, czego dowodem było, że kazał go inwigilować.

Po mianowaniu Rintelena posłem w Rzymie Dollfuss wyraził się miał, że użyć go może tylko zagranicą, bo w kraju jedynym miejscem, dokąd go może wysłać jest Vellersdorf, czyli obóz koncentracyjny dla narodowych socjalistów. Rintelena nazywano Sturmvoegel, gdyż zjawiał się zazwyczaj w Wiedniu w przeddzień ważniejszych wydarzeń politycznych.

Minister handlu i komunikacji Stockinger zaznaczył, że stosunki między Rintelena a Dollfussem były niezwykle złe. Na

pytanie obrońcy, czy Dollfuss żywił nieufność także i do niektórych członków gabinetu, świadek odpowiedział twierdząco.

Następny świadek minister opieki społecznej Neustädter - Stuermer skreślił historję stosunków między Dollfussem i Rintelena, stwierdzając stałe ich pogarszanie się. Naczelnik biura prasowego w urzędzie kanclerskim minister Ludwigg zeznaje, że Rintelen utrzymywał stosunki z publicystami przeciwnego rządowi obozu. Zdaniem świadka, zamieszczona przez prasę zagraniczną bezpośrednio przed zamachem w r. 1934 wiadomość o bliskim powołaniu Rintelena na urząd kanclerski, ukazała się za wiedzą oskarżonego. Rintelen wykreślił się wówczas od dementowania tych wiadomości.

Dzień dzisiejszy wypadł dla oskarżonego bardzo niekorzystnie. Proces przeciągnie się przypuszczalnie do soboty lub poniedziałku.

Główny oskarżony inż. Marjan Wieleżyński, prezes Rady Nadz. Sp. Akc. „Gazolina“, który został uwolniony od winy i kary.

Parczewskiego w asyście sędziów dr. Potonia i Jaeschkego ogłosił wyrok, mocą którego uniewinnieni zostali: Marjan i Ignacy Wieleżyński, oraz monter Franciszek Barański.

Sąd uznał natomiast b. kierownika technicznego „Gazoliny“ inż. Marjana Mogilnickiego winnym, że przez niedbal-

Listy ze słonecznej Italji

PIERWSZE WRAŻENIE — ROZCZAROWANIE — WSZĘDZIE CIASNO — BAZYLIKA ŚW. PIOTRA — KILKA CYFR — 8 POMARNCZ ZA 20 GROSZY — RUCH KOŁOWY W RZYMIE — ZAKAZ UŻYWANIA TRĄBEK SAMOCHODOWYCH.
(Korespondencja własna). Rzym, w marcu 1935.

Jakkolwiek Rzym ogromnie mi się podoba, to jednak pierwsze wrażenie jakie odniosłem po przyjeździe tutaj było rozczarowanie. Spodziewałem się zobaczyć wspaniałe kościoły, pałace, pomniki, a tymczasem spotkał mnie zawód. Wszystko to gdzieś poukrywane przed okiem ludzkim a na pierwszy plan wysuwają się ulice naogół bardzo wąskie, w wielu wypadkach nawet bez trotuarów, liczne kościoły wtłoczone między kamienie, pokaźna liczba wodotrysków, tu i ówdzie ruiny no i — koty... Tak: koty! Łączą się one tak ściśle z obrazem Rzymu, jak gołębie z Placem Św. Marka w Wenecji. Koty stanowią dla Rzymu coś w rodzaju świętego zwierzęcia. Pełno ich tutaj, gdziekolwiek człowiek się obróci. Ale — jak już powiedziałem — wszystko co najpiękniejsze starannie ukryte przed okiem ludzkim. I teraz jeszcze — mimo, że zdążyłem już przyzwyczaić się do tej zewnętrznej „skromności” Rzymu — często z wielkim niedowierzaniem sprawdzam na planie, czy — ten gmach, który zewnętrznie mało się różni od otaczających go domów, jest istotnie tym pałacem, który chciałem zwiedzić. Na zewnątrz bowiem nie robi żadnego wrażenia.

Podobnie z Bazyliką Św. Piotra. Tutaj może najsilniej byłem rozczarowany. Bazylika — niewątpliwie olbrzymia, jednak tak aż po samą kolumnadę otoczona domami, że wrażenie, jakie powinna wywierać zupełnie się zaciera. Trzeboby poprostu zburzyć otaczające Bazylikę domy (a projekt taki nawet istnieje), by uwydatnić jej majestat i potęgę. Całość zyskałaby na tem ogromnie.

Wnętrze Bazyliki robi natomiast wrażenie naprawdę imponujące. Może nie odczuwa się tego w całej pełni za pierwszym razem, może trzeba będzie przyjść raz drugi i trzeci, może trzeba będzie porównywać poszczególne rzeźby czy ołtarze ze wzrostem człowieka, to jednak jest pewne, że im częściej się będzie tu przychodziło, im częściej będzie się je porównywało ze wzrostem człowieka, tem większe jej rozmiary będą robiły wrażenie. Wystarczy, by wyrobić sobie zdanie o potężnych rozmiarach Bazyliki, podać kilka cyfr. I tak: Sam kościół zajmuje powierzchnię przeszło 15 tysięcy metrów kwadratowych. Długość wewnętrzna Bazyliki wynosi 187 mtr., łącznie zaś z przedścionkiem przeszło 210 mtr., wysokość Bazyliki — licząc od posadzki do szczytu krzyża na kopule środkowej — 132 mtr. Szerokość zaś placu przed Bazyliką wynosi blisko 250 mtr.

Pierwsze wrażenie jednak to rozczarowanie, przynajmniej, jeśli chodzi o stronę zewnętrzną. Podobnie z innymi kościołami i pałacami. Po pewnym jednak czasie, kiedy człowiek przyzwyczaił się do Rzymu, to czuje się w nim nie tylko dobrze, ale wręcz bardzo dobrze. Bo tyle tu rzeczy pięknych, tyle rzeczy miłych, iż z przykrością myślę o tem, że trzeba będzie kiedyś stąd wyjechać. Jeśli zaś doda się jeszcze dwa magiczne słowa: pomarańcze i wino, to jeszcze łatwiej będzie można zrozumieć przykrość jaką się będzie odczuwało wyjeżdżając z kraju „gdzie pomarańcze dojrzewają”. Pełno ich tutaj. U Włochów nie cieszą się nawet szczególnymi względami, za to dla cudzoziemców stanowią one towar pożądany. Bo jakże ich nie kupować? Nie tylko, że dobre ale i tanie. Kilo kosztuje mniej więcej 70 centesimi, to znaczy około 35 groszy polskich. Ponieważ zaś na kilogram wejdzie przeciętnie 8 sztuk, więc za jedną pomarańczę płaci się mniej jak pięć groszy...

Nie dość na tem. Ubiegłego tygodnia udało mi się kupić kilo za 40 cent., to znaczy za niecałe 20 groszy. Tak, tak, to nie pomyłka: 8 pomarańczy za dwadzieścia groszy...

Mandarynki — które cieszą się już większymi względami Włochów, są nieco droższe. Kilo mniej więcej 60 gr. Figi — 1 zł kilogram, daktyle jednak już droższe. Rzecz jasna, że ceny, które tu podaję, to ceny w całym tego słowa znaczeniu „targowe” to znaczy tak tanio można jedynie kupować na rynku (np. Campo dei Fiori) lub też u przekupniów ulicznych. W restauracjach bowiem płaci się za jedną pomarańczę podaną do obiadu prawie tyle, co na rynku za jeden kilogram.

Wspomniałem, że ulice Rzymu są naogół

bardzo wąskie. Wąskość ta daje się najdotkliwiej odczuwać w śródmieściu, gdzie ruch jest bardzo wielki. Nie pomagają rzesze policjantów, regulujących ruch na rogach ruchliwych ulic, nie pomagają zarządzenia nakazujące chodzić wyłącznie lewą stroną ulicy, trzeba było w ostatnich latach uciekać się do tak radykalnych środków, jak zburzenie całych kompleksów domów. by na ich miejscu stworzyć nowoczesne — odpowiadające wymaganiom milionowej stolicy — arterje komunikacyjne. Taką właśnie „przeszłość” ma Via dell' Impero łącząca Piazza Venezia z Colosseum oraz droga, biegnąca od Piazza d'Aracoeli do Teatro Marcello. W najbliższym zaś czasie projektuje się zburzenie jednej strony Via

delle Botteghe Oscure, by stworzyć nową — a tak bardzo potrzebną w tem miejscu — arterję.

Ulice są wąskie. Niekiedy nawet dwa samochody nie mogą się minąć. Wielka ilość ulic bez trotuarów, co dla nas jest dość niezrozumiałe i ogromnie niemiłe, trzeba bowiem ciągle zważać na to, by nie wysunąć się zanadto na środek ulicy i nie wpaść pod

samochód. I dopiero tutaj, na tych największych uliczkach, widać logiczne uzasadnienie rozporządzenia, w myśl którego ruch kołowy winien się odbywać prawą stroną ulicy, ruch zaś pieszy — lewą. Ma to tę dobrą stronę, że przechodzeń idąc lewą stroną ulicy nie potrzebuje się ciągle oglądać, by uniknąć najechania przez pojazdy. Pojazdy bowiem muszą się trzymać prawej strony, a więc jadą w kierunku przeciwnym, w jakim zdąza przechodzeń.

Należy przytem dodać — by scharakteryzować ruch na ulicach Rzymu — że Włosi lubią jeździć z fantazją iście kawalerską. Kiedy pierwszy raz zobaczyłem, z jaką szybkością samochody przejeżdżają wąskie i pełne zakrętów uliczki, nie mogłem wyjść z podziwu, że tak mało tu wypadków. Można sobie jednak wyobrazić, ile na każdym zakręcie oddawano sygnałów i jaki stąd wywiązywał się hałas. Dopiero w połowie grudnia sytuacja zmieniła się gruntownie. Wtedy bowiem wydano zakaz używania trąbek samochodowych. Była to dla Rzymu sensacja niełada. Przechodnie poczuli się panami sytuacji. Chcąc podkreślić swoją „wyższość” szli sobie spokojnie środkiem ulicy a szoferów aż ponosiło, bo niemogli w żaden sposób takiego opornego przechodnia spędzić z jezdni. Pomagali sobie jak mogli: za dnia okrzykami, wieczorem — sygnałami świetlnymi. Siłą rzeczy musieli jednak zwolnić tempa a Rzym — do niedawna ogromnie hałaśliwy, stał się miastem jednym z najspokojniejszych.

Straniero.

Centrala Zw. Inwalidów w nowym lokalu

W ub. wtorek odbyła się w obecności członków rządu z p. premierem Kozłowskim na czele uroczystość poświęcenia i otwarcia nowego lokalu Związku Inwalidów Wojennych R. P. przy ul. Krakowskie Przedmieście 60. Aktu poświęcenia dokonał ks. kanclerz Mauersberger. Na zdjęciu — p. premier wpisuje się do księgi pamiątkowej w nowym lokalu Związku.

Nowoczesny Ikar fruwa postługując się siłą własnych mięśni

Olbrzymie zainteresowanie w całych Stanach wywołał sensacyjny lot dwudziestodwuletniego pilota, Clama Sohna, który poraz pierwszy od czasu legendarnych prób historycznego Dedalusa i Ikarę pokazał, iż **człowiek może fruwać jak ptak, postługując się zamiast motoru tylko siłą własnych mięśni.**

Lotu swego dokonał Clam Sohn w ten sposób, iż zajął miejsce w aparacie stacjonowanym na lotnisku w Dayton Beach (Floryda); gdy samolot wzbił się na wysokość 4.000 metrów, Clam wyskoczył zeń i **latał przez dłuższy czas, po-**

slugując się **skrzydłami z aluminium** przymocowanymi do pleców a poruszającymi za pomocą linek umocowanych u rąk i nóg. Po tym udanym locie Clam wyładował szczęśliwie na lotnisku, witany huraganem oklasków zgromadzonych tutaj nieprzejeżdzanych tłumów. Clam Sohn jest dzisiaj tak sławny w Ameryce, jak był nim Lindbergh swego czasu.

Do swego lotu przygotowywał się Clam od dłuższego już czasu, uprawiając skoki ze spadochronem na rozmaitych wysokościach. W czasie jednego z tych wy-

czynów przysłał mu myśl wyzyskania skrzydeł ptasich jako modelu i motoru zamiast spadochronu. Studjował więc przez pewien czas **budowę skrzydeł u ptaków**, obserwował ich lot i wreszcie skonstruował własny aparat. Są to skrzydła z płótna i aluminium długości dwóch metrów, szerokości jednego metra. Wprawia je w ruch system, prosty zre-

Clam Sohn w swym stroju „ptaka”.

szta, linek przywiązanych do rąk i do nóg.

Dnia 28 lutego rb. przystąpił Clam Sohn do **pierwszej próby**. Wyskoczył z aeroplanu, spadochron rozwinął się, lotnik opadał tak przez kilkaset metrów, potem odczepił spadochron i rozwinął skrzydła. W świetle słońca wyglądała jego sylwetka na tle nieba **jak wielka mewa**. Cały lot aż do chwili wylądowania trwał dwanaście minut. W najbliższych dniach Clam zamierza powtórzyć swój eksperyment w obecności ekspertów z amerykańskiego departamentu lotnictwa.

Amerykański rozmach jubileuszowego zlotu harcerzy w Spale

Na terenie zlotu harcerskiego w Spale komenda naczelna postanowiła zainstalować następujące urządzenia centralne: szpital pod dachem na 40 łózek, teatr, pawilon z wystawą, mającą obrazować 25-letni rozwój harcerstwa polskiego, kinematograf, ołtarz, 4 restauracje, kioski i sklepy,

przechowalnię dzieci rodziców-harcery, 3 sale, centralę telefoniczną, megafony i pocztę.

Jak widać z powyższego jubileuszowy zlot harcerstwa będzie urządzony z rozmachem iście amerykańskim.

Strefa neutralna w Somali Prowizoryczne porozumienie włosko-abisyńskie

Agencja Stefani komunikuje z Rzymu: Wobec tego, iż rząd abisyński przyjął warunki włoskie, w Addis-Abeba osiągnięto prowizoryczne porozumienie w sprawie stworzenia na granicy Somali strefy neutralnej, aby przeszkodzić

konfliktom w czasie rokowań, których celem będzie rozwiązanie i załatwienie spraw, powstałych w następstwie napaści abisyńskiej pod Ual-Wal i dalszych incydentów.

3000 poszukiwaczy złota nad mandżurską rzeką Chuczuan

Według doniesień prasy charbińskiej na rzece Chuczuan w pobliżu Czendao odkryto bogate pokłady złota. Na wieść o odkryciu masy ludności miejscowej mandżurskiej i chińskiej ścigały do Czendao, aby wydobywać złoto na własną rękę. Jak obliczają około 3000 poszukiwaczy złota znajduje się

na miejscu. Trudne warunki miejscowe, brak osiedli w pobliżu, niedostatek prowiantów i t. d. wielce utrudniają pracę poszukiwaczy, ogarniętych „gorączką złota”. Rząd mandżurski prowadzi badania celem przejęcia obszarów złotonosnych na własność państwa.

„Bratniak“ polskich studentów Politechniki Gdańskiej

PO „PIERWSZYM“ NA WESOŁO, A POTEŁ CORAZ SMUTNIEJ — KWESTJA PRZEBUDOWY KOSZAR ŻOŁNIERSKICH NA „HOME“ STUDENCKI — BOLĄCZKI — NAJGORZEJ W ZIMIE — UMEBLOWANIE — RÓŻNICA MIĘDZY WIEKIEM XX A EPOKĄ KAMIENNĄ — FUNDACJA POKOJÓW.

Duży, czerwony, w koszarowym stylu dom we Wrzeszczu, przy ul. Heeresanger. Przy wejściu tablica z napisem: „Bratnia Pomoc Z. S. P. P. G.“ (Zrzeszenie Studentów Polaków Politechniki Gdańskiej).

Wchodzimy do hallu i po schodach udajemy się na pierwszą piętro. Długi korytarz, biegnący w obie strony. Po jednej — szereg drzwi, naprzeciw okna, wychodzące na stadion, boiska sportowe, korty tenisowe i t. d.

Jest godz. 13 — chwila, kiedy „Bratniak“ tętni życiem, bowiem wszyscy polscy studenci przychodzą o tej porze na obiady. Jadalnia jest, po politechnice, miejscem najważniejszym. Tutaj załatwia się sprawy związane z życiem społecznym i towarzyskim „Bratniaka“, tutaj następuje omawianie aktualnych zdań i ostatnich wypadków, tutaj wreszcie odbywa się dobijanie najważniejszych interesów związanych z życiem studenckim.

Oblicze jadalni zmienia się zależnie od dni miesiąca. Zwykle po „pierwszym“ widać twarze roześmiane, beztroskie, ale w miarę zbliżania się do trzydziestego miny rzędna, a zaczynają się pielgrzymki do skarbnika po krótko-terminowe pożyczki. Ale to są już sprawy prywatne i w nie nie wchodzimy. Interesują nas bardziej istotne, związane z życiem studentów, zamieszkujących „Bratniaka“.

Zagadnień jest mnóstwo i wszystkie interesujące. Dom akademicki, odziedziczony po którymś tam pułku pruskiej piechoty, jest zwykłym budynkiem koszarowym dostosowanym do wymagań żołnierzy. Zarząd „Bratniaka“ rok rocznie kładzie ogromnie dużo wysiłku moralnego i materialnego, aby uczynić z bezdusznego, obcego budynku to, co po angielsku nazywa się „home“. I porównać nawet nie można obecnego stanu z tym, kiedy piętnaście lat temu dom ten został przyznany Bratniej Pomocy. Wybitną pomoc w tym kierunku okazało „Tow. Pomoc Studentom Polakom Politechniki Gdańskiej“ z siedzibą w Warszawie oraz „Tow. Przyjaciół Młodzieży Akademickiej“. Odnawia się, remontuje i t. p., ale tyle jest do zrobienia, że to wszystkie wysiłki, chociaż poparte dobrą wolą posunęły do maximum, o ile nie będzie dostatecznych środków materialnych, nie doprowadzą do rychłej poprawy bytu mieszkańca domu akademickiego.

Już sama szata zewnętrzna „Bratniaka“ robi odrażające wrażenie. Pomijając styl koszarowy, niemiły widok sprawia „obiec“ domu (zresztą w Gdańsku b. modne) ciemno-czerwona cegła. Jej kolor, nadaje brudny charakter całemu budynkowi.

Ale najistotniejszym i najbardziej palącym zagadnieniem jest sprawa ogrzewania w domu. Kiedy nadchodzi zima, aż przykro pomyśleć o warunkach, w jakich żyją mieszkańcy „Bratniaka“.

Stojąc dzień cały zgięty nad rysownicą, wraca zmęczony, spragniony spoczynku do domu i nie można się dziwić, że nie chce mu się jeszcze przynosić węgla z piwnicy, wylewać popiół, aby wreszcie zapalić w piecu.

Ale pomijając już ogrzewanie samych pokoi, pozostają jeszcze zimne, pozbawione ciepła korytarze. Temperatura na nich równa jest temperaturze nazewnątrz budynku. Ciepło jest tylko w jadalni i kantinie. Ale tu właśnie tkwi niebezpieczeństwo. Student, wychodząc z parnej i narganej sali do lodowato zimnego korytarza, naraża się kilka razy dziennie na groźne przeziębienie. Ze dotychczas obył się bez poważniejszych wypadków, należy zawdzięczać tężynie fizycznej akademików. Ale do czasu dzban wodę nosi...

Cierpi też na tem życie towarzyskie „Bratniaka“. BOWIEM jest czytelnia, są świetlice kół naukowych, Aeroklub, A. Z. S., sala gimnastyczna, ale przecie nikt nie ma ochoty przebywać tam, siedząc w futrze, czapce i rękawiczkach.

Następnie pilną sprawą jest umeblowanie pokoi i utrzymanie ich w czystym stanie. Jak dotąd „dano sobie radę“ ze ścianami. Są pomalowane, względnie wytapetowane i wyglądają porządnie. Natomiast podłogi od lat nie cyklinowane, są brudne. Także i meble. Akademikom nie chodzi bynajmniej o komfortowe urządzenie pokoi.

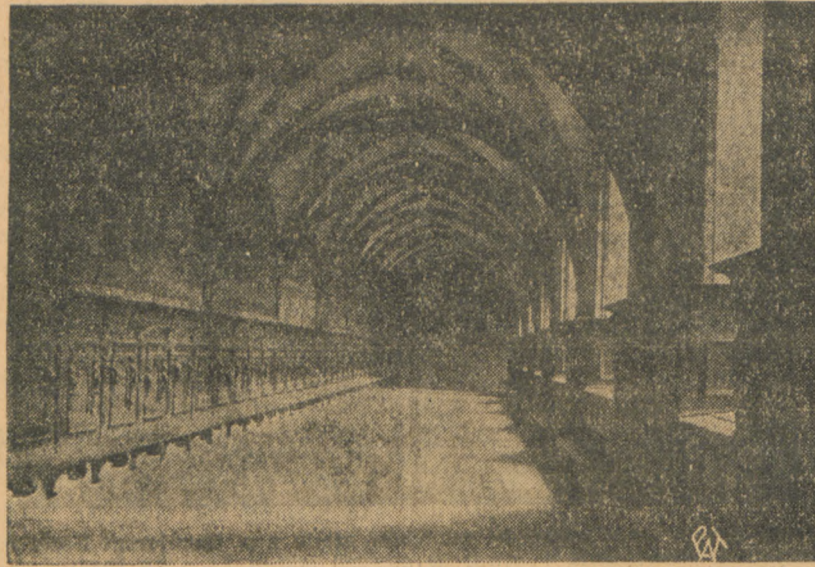
Broń Boże. Chodzi tylko o to, żeby student wracając po całodziennej pracy na politechnice, miał na czemś wygodnie usiąść, a przede wszystkim dobrze się wyspać. Szczególnie to ostatnie, jest b. ważną sprawą. Na szczęście krótkie, niewygodne łóżka, które były pozostałością po pruskich żołnierzach, zostały już wyeksmitowane i dzięki pomocy „Tow. Pomocy Studentom Pol. Polit. Gd.“ zastąpione przez nowe i wygodne. Tu i tam słyszy się zdania z „za biurka“, że „młodzi są (akademicy), powinni się do niewygód przyzwyczaić“. Ale właśnie wiek XX różni się między innymi od epoki kamiennej tem, że ludzie mają pewne kulturalne wymagania. I takie powiedzenie, że „młodzi są przyzwyczajają się“ nie ma racji,

bowiem młody człowiek wychodzi z domu rodzinnego z pewnymi wymaganiami kulturalnymi we krwi, i jeśli ma później mieszkać w stajni, to woli przesiadywać w knajpie, gdzie przynajmniej jest ciepło i wygodnie.

Ostatnio powstała koncepcja t. zw. fundacji pokoi. Rzeczą polega na tem, że ci ludzie ze społeczeństwa polskiego, którzyby pragnęli dopomóc akademikom gdańskim mogą własnym sumptem urządzić jeden pokój. W ten sposób sprawa umeblowania pokoi, przy dostatecznej ilości dobrej woli, uczyniłaby ogromny krok naprzód.

Od warunków w jakich się młodzież wychowa, zależy jej przyszła dla narodu i państwa przydatność.

Zabytek pocysterski na Pomorzu

Najlepiej zachowaną częścią dawnego klasztoru pocysterskiego w Pelplinie, jest przylegający bezpośrednio do katedry krużganek z częścią klasztoru pocysterskiego z XIII wieku. Krużganek ma przepiękne rzeźbione ławy o zapleczkach barokowych, które są dziełem bratnicka Jerzego w 1609 r. fundacji opata Mikołaja Kostki. Ściany są ozdobione obrazami ze scenami pisma św. umieszczone w latach 1689-1702. Podczas restauracji pod jednym z obrazów, których liczba wynosi 20, odkryty został fresk z XIV wieku malowany temperą, jeden z najcenniejszych w Polsce zabytków malarstwa epoki gotyckiej.

Ludność polska na Kaszubach Pruskich

nie nigdy nie wyrzeknie się własnych szkół

Już niemal trzy lata czeka ludność polska na Kaszubach Pruskich na uruchomienie szkół polskich, zamkniętych przymusowo w r. 1932. Nauczyciele polscy, którzy przyszl na teren Kaszub w miejsce wydalonych nauczycieli, obywateli polskich, nie otrzymali wtedy od władz niemieckich pozwolenia na nauczanie, mimo, że posiadali obywatelstwo niemieckie, a niektórzy nawet wykształcenie niemieckie na Akademii Pedagogicznej w Bytomiu.

Szkolnictwo polskie na Kaszubach od samego początku przechodziło ciężkie, często nawet tragiczne koleje. Świadczą o tem choćby takie fakty, jak: pozbawienie rodziców dzieci polskich pracy, wypowiedzanie publicznych lokali szkolnych, preces Bauera i in. Mimo to twarda ludność polska na Kaszubach nie wyrzekła się szkoły polskiej, gdyż wie, że jedynie szkoła polska zdoła dzie-

cko polskie wychować na pożytecznego obywatela i dobrego Polaka. Od czasu do czasu podnoszą się w społeczeństwie polskim w Niemczech głosy, świadczące o tem, że społeczeństwo to pamięta o wy rządzonej Kaszubom krzywdzie i że chciałoby widzieć zadośćuczynienie w otwarciu zamkniętych szkół kaszubskich.

Ostatnio np. zajął się tą sprawą „Głos Pogranicza i Kaszub“, wychodzący w Złotowie na Pograniczu, wyrażając przekonanie, że dzisiejsze Niemcy, wysuwając w życiu państwowym na czoło zasadę nadrzędności pierwiastka narodowego, wykluczającą germanizację innej narodowości, naprawią starą krzywdę, popełnioną przez Niemcy Weimaru na żywym organizmie ludu polskiego w Niemczech. „My, Kaszubi, jesteśmy i pozostaniemy Polakami“.

Marzec - miesiącem tajemnic świata

Ciekawe zadanie obrał sobie zakon Bolandystów, mający swą siedzibę w kolegium św. Michała w Brukseli, a pochodzący od założyciela Jana Bolandusa, żyjącego w latach 1596—1665. Bolandyści mianowicie zajmują się zbieraniem i ogłaszaniem wszelkich legend, dotyczących świętych Kościoła katolickiego.

Zajmując się więc badaniem przeszłości Kościoła, Bolandyści pierwsi odkryli niezwykle i tajemnicze znaczenie miesiąca marca, w którym datują się najważniejsze wydarzenia dziejów bliźnich.

Miesiąc marzec jest pierwszym z półrocza roku — twierdzą Bolandyści. W marcu — według ich zdania — świat został stworzony, w marcu pocze-

ty został Zbawiciel świata i w tym samym miesiącu poniósł śmierć na krzyżu. Miesiąc marzec jest też pierwszym miesiącem, w którym zabił światło.

W marcu głosimy pierwsze zwycięstwo Boga. Dnia 25 marca bowiem szatan został zwyciężony przez św. Michała. Według tradycji zwłoki pierwszego człowieka Adama zostały 15 marca pochowane na górze Kalwarji, na której później stanął krzyż Zbawiciela. I znów wedle najstarszych tradycji, Abel, pierwszy męczennik został zamordowany 25 marca. Melchizedech ofiarował Najwyższemu chleb i wino. Tajemnicza ofiara Melchizedecha wskazując na chleb i wino zwiastuje Eucharystję, która została ustanowiona w marcu.

I jeszcze wedle tradycji w marcu

Prawidłowe trawienie i zdrowie krwi osiąga się przez codzienne używanie po pół szklanki naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zalec. przez lekarzy.

Ludowy festival kaszubski

Inspektorat Szkolny na powiaty kościerski i kartuski, przystąpił ostatnio do zorganizowania wielkiego festiwalu ludowego, na który złoży się tańce i muzyka kaszubska. Impreza pomyślana jest jako zabawa regionalna.

Śmierć dziecka w gnojówce

Synek rolnika p. Romana, liczący lat 3, podczas zabawy na podwórzu gospodarstwa ojca w Czastkowie, powiatu morskiego, w pewnej chwili wpadł do gnojówki i utonął. Mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej dziecka nie zdołano przywrócić do życia.

Transporty polskiego węgla do portów Morza Śródziemnego

Do portów Morza Śródziemnego wyszły w lutym z Gdyni z ładunkiem węgla 23 statki, a w tem 4 italskie, 4 szwedzkie, 4 łotewskie, 3 greckie, po 3 rumuńskie i norweskie i po 1 angielskim, niemieckim i egipskim.

Statki te zabrały łącznie 114.160 ton węgla i 1.100 ton koksu, z czego 80.648 ton było przeznaczone dla Italji, 5.374 tony dla Grecji, 10.995 ton dla Egiptu, 6.005 ton dla Rumunii, 4.200 ton dla Hiszpanji, 4.189 ton dla Algieru i 3.855 ton dla wyspy Malty.

Giełdy

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAR. W BYDGOSZCZY z dnia 7 marca 1935 r.

żyto 225 ton 15,30, 15,25, 15,50; pszenica: stand. 15,50—18; jęczmień: brow. 20,75—21,25; jednolity 17,75—18,25; zbiorowy 15,75—17,50; owies 14,50—15; mąka żytnia: gat. IA 0—55% wł. w. 23,25—24; gat. IB 0—55% wł. w. 21,75—23; gat. II 55—70% wł. w. 17—17,75; razowa: 0—55% wł. w. 17,75—18; poślednia pon. 70% wł. w. 14—15,50; mąka pszenna: gat. IA 0—20% wł. w. 28,75—30,75; gat. IB 0—45% wł. w. 27—28; gat. IC 0—55% wł. w. 26—27; gat. ID 0—60% wł. w. 25—26; gat. IE 0—65% wł. w. 24—25; gat. IIA 20—55% wł. w. 22—23,50; gat. IIB 20—65% wł. w. 21,50—23; gat. IID 45—65% wł. w. 20,50—21; gat. IIF 55—65% wł. w. 18—18,50; gat. IIIA 65—70% wł. w. 14—15; gat. IIIB 70—75% wł. w. 12,25 do 13,75; razowa 0—55% wł. w. 17—18; otręby żytnie: mial. stand. 10,50—11; średnie stand. 10,50—11; gruba 11,25—11,75; otręby jęczmienne 11—12; rzepak zimowy bez worka 40—42; rzepak zimowy bez worka 36 do 37; mak niebieski 36—38; gorczyca 38—42; siemię lniane 45—47; peluska 29—32; wyka 31—33; seradela 13—14,50; groch: polny 28—32; Wiktorja 37—42; Folgera 27—32; tymotka 50—60; lubin niebieski 9,75—10,50; lubin złoty 12—13; rajgras angielski 100—120; koniczyna: zielna, oduszczona 65—80; biała 75—110; czerwona surowa 100—120; czerwona czyszczona 140—160; szwedzka 210—250; ziemiaki: fabryczne za kg% 0,13; płatki ziemniaczane 11—11,50; makuch: lniany 15—18,50; rzepakowy 13—13,50 słonecznikowy 17,50—19; kokosowy 15—16; wytloki suszone 8—9; siłma żytnia: luzem 3,25—3,75; prasowana 3,50—4; siano nadnoteczkowe luzem 8—9; śrut soja 20,50—21.

GDANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 8. 3. 1935 r.

Ostatnie notowania gdańskiej giełdy zbożowej: pszenica 128 funt. kons. 9,95—10,10; żyto 120 funt. eksp. 9,75; żyto 120 kons. 9,25—9,75; jęczmień I jakości eksp. 11,60—12,15; jęczmień średni w/g próby 11,00; jęczmień 114/115 funt. eksp. 10,60; jęczmień 110/11 funt. eksp. 10,25; owies eksp. 8,00—10,00; groch „Wiktorja“ 22,00—26,00; otręby żytnie 6,25—6,50; otręby pszenne 6,80—7,00; peluska 16,25—18,50.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich za 100 kilo.

Tendencja: słaba.

GDANSKA GIEŁDA PIENIĘŻNA z dnia 8 marca 1935 r.

Na wczorajszej giełdzie pieniężnej notowano: złoty 57,72—57,82; dolar 3,0195—3,0225; marka niemiecka 117—119.

Za dewizy płacono:

Warszawa 57,76—57,81; Berlin 122—93—123,17; Nowy Jork 0,33170—0,33200; Londyn 14,28—14,27.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich.

Tendencja: znikłowa.

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 7 marca 1935 r.

Dewizy

Belgia 123,85, 124,16, 123,84; Berlin 122—93—123,17; 212,20; Gdańsk 173,00, 173,43, 172,57; Holandia 339,10, 360,00, 358,20; Kopenhaga 111,00, 111,55, 110,45; Londyn 24,88, 24,90, 24,70; Nowy Jork telegr. 3,2974, 3,2957, 3,2937; Paryż 54,97, 55,06, 54,85; Praga 22,10, 22,15, 22,05; Sztokholm 128,00, 128,65, 127,85; Szwajcaria 172,30, 173,73, 171,87; Wiedeń 44,35, 44,17, 44,21.

Tendencja: niejednolita.

Papier wartościowe

3% poz. budowlana 45,90; 4% poz. inwest. seryjna 111; 5% poz. konwersyjna 88,75; 5% poz. kolejowa 63,75; 6% poz. dolarowa 78,50—79; 4% poz. premi. dol. 53,25—54—53,75; 7% poz. stabiliz. 71,89—72,38; drobne 72,50; 8% l. z. ziemskie dol. 50,25; 4½% l. z. ziemskie 53—53,38; 5% l. z. m. Warszawa 1933 r. 61—61,50; 8% l. z. Częstochowy 5% 1933 r. 51,50; 5% l. z. Łodzi 1933 r. 53,75; 8% l. z. Piotrkowa 5% 50,50; 10% l. z. Siedlec 5% 40,25—41,75.

Tendencja: dla pożyczek i dla listów przewozu mooniejsza.

Akcje

Bank Polski 92,25; Modrzewice 4,85—4,80; Ostrowiec serja b 20; Starachowice 14,90—14,75; Haberbusch 42,25—42,50.

Tendencja: niejednolita.

Hebrajczycy przeszli przez Morze Czerwone. W marcu odbyła się pierwsza pascha, w marcu umarła św. Weronika, w marcu anioł wyzwolił z więzienia św. Piotra.

Bolandyści wierzą w końcu, że w miesiącu marcu nastąpi koniec świata. Świat zostanie osądzony w miesiącu, w którym został stworzony. Sąd ostateczny wypadnie więc w rocznicę stworzenia.

Ofiara GPU na niemieckim statku

Dramatyczne przygody byłego przywódcy powstania w Turkiestanie

Niezwykłą przygodę przeżywała niedawno załoga pewnego statku niemieckiej linii lewantyńskiej.

Kiedy statek zawinął na kilka godzin do Konstantynopola, aby udać się dalej do portu Kercz na Krymie, jeden z oficerów wyszedł na ląd, pragnąc wolny czas spędzić na zwiedzaniu miasta. W pewnej restauracji rosyjskiej jacyś dwaj osobnicy zaproponowali mu zabranie za dobrą opłatą skrzyni z dokumentami do Kerczu. Propozycja była niewyraźna, bo przesyłkę taką można było nadać zwykłym frachtem, więc oficer odmówił i opuścił lokal. Błądził potem przez dłuższy czas w labiryncie uliczek bazaru i — jak to zwykle bywa — jeden z kupców gwałtem niemal sprzedał mu za bezcen kilka wschodnich wyrobów: jakiś stolik do palenia, kilka taboretów i nieodłączną fajkę wodną. Wszystko to oficer kazał przysłać sobie wprost na statek.

Ponieważ zbliżała się godzina służby, oficer siadł do motorówki i wkrótce zajęty pracą, zapomniał o tajemniczej propozycji. Kończono już lądowanie statku, gdy ktoś zameldował: „Przywieziono z bazaru skrzynię dla drugiego oficera”. „Dobrze, postawcie ją w mojej kabinie”.

Statek podniósł kotwicę i ruszył w drogę. Młodszy oficer miał służbę. Dopiero kiedy statek wypłynął na wody morza Czarnego, mógł udać się do swej kabiny. Gdy otworzył drzwi odurzyła go przykra szpitalna woń.

CZŁOWIEK W SKRZYNI.

Otwarto skrzynię. — Zawierała zwłoki jakiegó przystojnego mężczyzny w średnim wieku. Po chwili okazało się jednak, że daje on jeszcze znaki życia — był tylko zachloroformowany. Gdy odzyskał przytomność i powiełziano mu, że znajduje się na statku płynącym do portu rosyjskiego wpadł w rozpacz.

Był to białogwardzista, pułkownik Semionow, były dowódca powstania w Turkiestanie; za schwytanie go GPU wyznaczyła nagrodę 1000 funtów angielskich. Nie umiał wyjaśnić w jaki sposób znalazł się na okręcie; widocznie agenci GPU napadli go i uśpili. Błagał więc, aby zmieniono kurs i wysadzono go na ląd, obiecywał cały swój majątek, byle nie wydawać go w ręce katów.

Jednak kapitan statku był nieublagany. Linja lewantyńska syci się punktualnością swych statków; za żadną cenę nie wolno kapitanowi narażać reputacji linii okrętowej. Wysłało jeszcze iskrową depechę do dyrekcji przedsiębiorstwa. Ale i stąd nadeszła odmowna odpowiedź.

OKRĘT TONIE.

Pułkownika Semionowa umieszczono w wolnej kabine oficerskiej.

Nad ranem zauważono, że statek pochyla się w jedną stronę. W kadłubie okrętu

była woda. Przez dłuższy czas dokładne badanie nie mogło wykryć żadnego uszkodzenia statku. W końcu stwierdzono, że uszkodzona była ściana łazienki, wentyle były wyrwane a przez otwarte okienka w kabinach po pochylonej stronie statku woda strumieniami wlewała się do wnętrza. Mechanicy zauważyli brak kilku narzędzi, świdrów. Przypomniano sobie Semionowa. Siedział w swej kabine i spokojnie palił papierosa; na ziemi leżał wielki świder stalowy.

„Nie mogłem postąpić inaczej, — tłumaczył się — przecież panowie nie pozostawicie mnie chyba na tonącym statku. Organizacja moja pokryje straty towarzystwa”.

Zamknięto go w komorze cieśli, drzwi zaryglowano od zewnątrz. Cała załoga zabrała się do ratowania statku. Niebezpieczeństwo było wielkie, zwłaszcza, że trzeba

było walczyć z silną falą. Jednak dzięki nadludzkim wysiłkom szkodę zdołano naprawić i wodę wypompować.

POŻAR NA STATKU.

Następnej nocy statek znalazł się w jeszcze większym niebezpieczeństwie. Wybuchł pożar. Sprawcą był znów Semionow. W komorze znalazł młotek, którym rozbił rurę wentylacyjną, prowadzącą w dół statku, wlewał do niej nafty i podpałał zapalką. Postawiono przy nim posterunek. Położenie statku stawało się z godziny na godzinę coraz tragiczniejsze. Ale i tym razem pomimo burzy udało się zażegnać niebezpieczeństwo.

W RĘKACH G. P. U.

Statek dopłynął do Kerczu. Semionow widząc bezskuteczność swych wysiłków, sam oddał się w ręce GPU, której przedstawiciele czekali już na jego przybycie.

Artykuł - przyczyną krwawego pojedynku

Pomiędzy znanym adwokatem paryskim Campinich a redaktorem naczelnym tygodnika Decarbuccia odbył się pojedynek na pistolety. Decarbuccia ranił swego przeci-

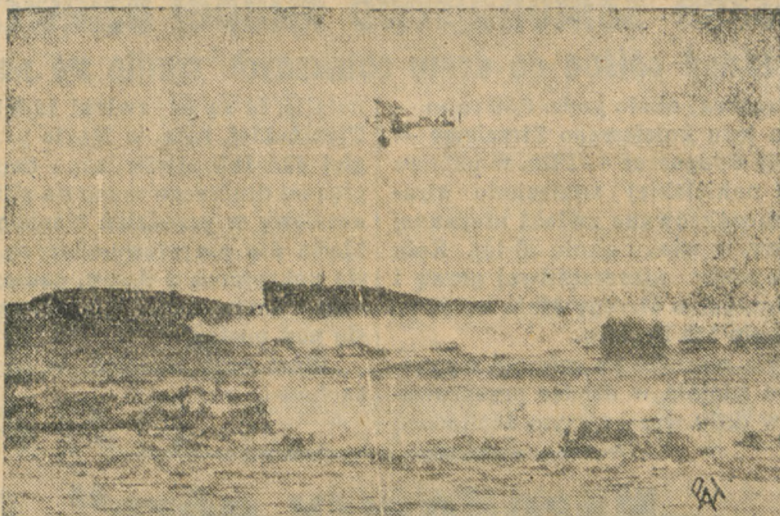
wnika w prawe ramię. Przeciwnicy nie pogodzili się. Przyczyną pojedynku był artykuł, który ukazał się w piśmie, redagowanym przez Decarbuccia.

36 pociągów ugrzęzło w śniegach pod Kurskiem

W gubernji Kurskiej spadły wielkie śniegi, które uniemożliwiły komunikację kolejową. 36 pociągów ugrzęzło w zaspach śnieżnych. Pasażerowie są bardzo skapo

zaopatrzeni w zapasy żywności. Oddziały saperów pracują nad uprzątnięciem torów kolejowych od wielkich mas śnieżnych.

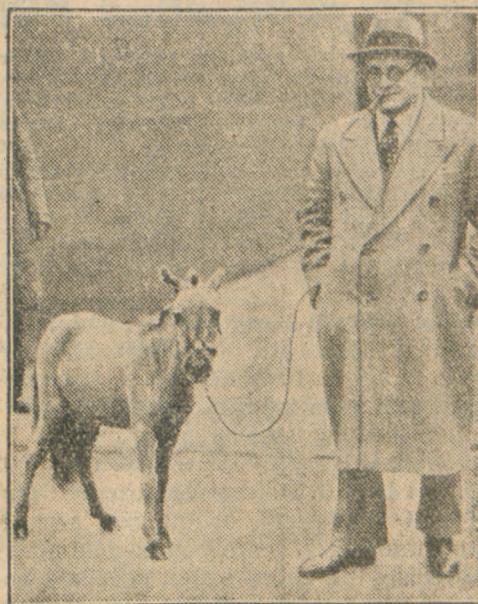
Na ratunek rozbitkowi

W czasie burzy na morzu koło Casablanki zatoniła żaglówek. Płynący żaglówek portugalski Freitas dostał się na bezludną wysepkę skalistą, gdzie odcięty od świata oczekiwał pomocy. Wysłana na ratunek łódź ratunkowa również zatoniła. Na ratunek rozbitkowi wyruszył samolot rzucając zapasy żywności, odzieży, etc. W wyniku dalszej akcji ratowniczej, która wymagała od ratowników prawdziwego bohaterstwa rozbitka zdołano ostatecznie uratować. Na zdjęciu — moment rzucania rozbitkowi przez samolot zapasów żywności i odzieży.

Zaparcie. Najpoważniejsi specjaliści chorób kobiecych stwierdzili, że naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa działa w bardzo wielu wypadkach szybko, niezawodnie i bezboleśnie.

Koński liliput

Pan Gardiner z Nowej Zelandji spaceruje po ulicy, prowadząc zamiast psa miniaturowy okaz konia-ponny, nie większego, jak widać na fotografii od normalnego doga.

Straszna katastrofa Samolot spadł na gmach przedszkola

Samolot turystyczny spadł na gmach przedszkola w Madrycie. Pilot poniósł śmierć na miejscu, 14 dzieci doznało tak ciężkich obrażeń, że 8 z nich zmarło z ran.

Samolot angielski w falach morza

Donoszą z Londynu, że w pobliżu wyspy Wight spadł do morza samolot wojskowy. Pilot zginął na miejscu, obserwator zaś też prawdopodobnie utonął.

Nieznany los rybaków zaginionych wśród burzy morskiej

Do Rygi nadeszła wiadomość, że 26 rybaków estońskich z wyspy Ozyli (Oesel) burza uniosła na pełne morze. Tylko 4-em z nich udało się dopłynąć do brzegów Kurlandji. Istnieje obawa, że 22 zatonoło.

Nowy król Sjamu Został nim 11-letni siostrzeniec dotychczasowego króla

Obradujące w Bangkok zgromadzenie narodowe Sjamu ofiarowało koronę siostrzeńcowi dotychczasowego króla 11-letniemu księciu Ananda. Księżę przyjął wybór zgromadzenia. Do czasu jego pełnoletności powołana będzie rada regencyjna.

Pomorza bronić musi silna flota wojenna!

WALTER HERRMANN

27)

(Przedruk wzbroniony)

Los szpiega

Przygody agenta tajnego wywiadu niemieckiego w Rosji, w Anglii, w Belgii i we Francji

(Tłumaczył z niemieckiego Teha)

Zpowrotem zabłyśły reflektory pierwszego samochodu i rozległ się grzmiący warkot motoru. Szofer, którym był nikt inny tylko ja sam, ruszył naprzód, prowadząc z szaloną szybkością swój samochód w kierunku Lunéville, podczas gdy drugi kierowca, którym był p. C., pojechał za nim wolniej i wkrótce zginął zupełnie z horyzontu.

Nie dojeżdżając do Lunéville, skręciłem z głównej szosy w bok i, ominąwszy miasto, skierowałem się na północ ku Nancy. Niedaleko od Nancy skręciłem na drogę do Nomény. Samochód mój sunął bez przerwy, jak błyskawica ku granicy.

Już jesteśmy w Moncel. Zegarek na desce rozdzielczej wskazuje wpół do drugiej. Czy aby wszystko pójdzie dobrze, zapytuje sam siebie. Ale niema już teraz czasu na namysły. Zaraz będzie blokhaus posterunku granicznego. Leży on około stu metrów poza wsią. Drogę tę znałem dokładnie.

Teraz! Ostatni zakręt! Już wynurzył się w świe-

tle reflektorów budynku posterunku. Nikogo nie widać. Czyżby straż graniczna spała? Wylącam motor. Samochód pędzi cicho naprzód siłą nabranego rozpędu. Jeśli tam ktokolwiek czuwa, to będzie z pewnością przekonany, że zwalniam, chcąc zatrzymać samochód. Dzieli mnie może jeszcze ze dwadzieścia metrów od posterunku — i wciąż jeszcze nikogo nie widać. Teraz naciskam pedał, daję pełny gaz i jednocześnie gaszę reflektory. Wśród ryku motoru samochodu rwie naprzód i przelatuje obok budynku posterunku. W świetle palącej się przed nim latarni, widzę, jak raptownie wyskakują na jezdnię, żywo gestykułując jakieś dwie postacie. Krzyczą one zapewne złowieszczo „H a l t e — l a !”, ale warkot motoru głuszy wszelkie głosy.

Reflektory błyskają znowu i oto mijamy w pędzie słupy graniczne. Jeszcze chwila i niemiecki posterunek graniczny znajduje się także poza nami. Nikt nas nie zatrzymał. Prosto, jak strzelił, biegnie szosa przed nami. Pędzimy po niej, nie zmniejszając szybkości.

Niebezpieczeństwo minęło. Zwolniłem jednak tempo jazdy, dopiero wówczas, gdy zmusiły mnie do tego coraz bardziej spadziste zakręty drogi, wijące się wśród Wogezów.

Już dzień wstawał, gdy stanąłem przed hotelem „Rotes Haus” w Sztrasburgu.

Otworzyłem drzwiczki samochodu i poprosiłem mego pasażera, który zmarnięty siedział skulony w kącie, aby wysiadł. Z trudem wy dostał się on ze swej kryjówki i wybałuszył na mnie oczy z niemym zapytaniem we wzroku. Twarz jego była trupio biała. Nieborak musiał się dobrze nalykać strachu.

— No, panie Dechamp, jesteśmy na miejscu. Wszystko poszło bardzo gładko. Ma tu pan sto marek.

Niech pan pójdzie do hotelu i każe sobie dać pokój na nazwisko Molinet z Flavigny. O godzinie 12 przyjadę tu po pana. Niech pan do tego czasu postara się wypocząć.

Z temi słowami, na które Dechamp odpowiadał tylko skinieniem głowy, pożegnałem go. Przez cały czas nie zdjąłem z głowy kaptura ani też okularów samochodowych.

Pojechałem niezwłocznie do śródmieścia, gdzie samochód swój oddałem do garażu, poczem odszukałem podpułkownika M..., którego musiałem wyciągnąć z łóżka.

Złożyłem mu raport ze wszystkiego i oddałem pakiet z zamkiem od karabinu maszynowego. Okiem fahowca przyjrzał mu się uważnie i powiedział, uśmiechając się z zadowoleniem:

— To bardzo interesujące. Istotnie, nie znalazłmy tego jeszcze. Dziękuję panu. Gdzie pan pozostawił tego gagatka?

— W hotelu „Rotes Haus”. Zatrzymał się tam pod nazwiskiem Molineta z Flavigny i odpoczywa po doznanym strachu.

— Myślę, że teraz małe śniadanie panu nie zaszkodzi — powiedział podpułkownik M... i kazał nakryć do stołu.

Podczas jedzenia oświadczyłem mu, że mam zamiar opuścić Sztrasbourg jeszcze w ciągu przedpołudnia i pojechać do Metz, ponieważ jeszcze tego samego wieczoru muszę przekroczyć granicę pod Champai. Prosiłem go, aby już sam zajął się dalszemi losami sprawy Dechamp-Molinet.

— Dobrze, każe mu wypłacić tę sumę i odeśle go pod opieką do Salzburga, gdyż w Niemczech nie może on pozostać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na ziemiach Pomorza

S. O. M. w Toruniu

P. Wojewoda Pomorski wizytuje junaków w obozie pracy

„Praca jest źródłem wszelkiej wartości i jej miarą. Czynnikiem prawdziwie twórczym może być tylko praca ludzi wolnych” (z deklaracji ideowej Organizacji Młodzieży Pracującej).

„Ośrodek nr. 44 zorganizowany został 30 września. Drużyna pracuje przy regulacji rzeki X — roboty ziemne, wykopowe. Junacy wykonują roboty ze zrozumieniem i ochoczo.” (Meldunek z życia S. O. M.).

Na prawym brzegu Wisły, pod Toruniem, w koszarach Nadwiślańskich zostało w końcu listopada ub. r. zakwaterowanych na okres zimowy 260 junaków-ochotników w służbie pracy. Jest to ośrodek, składający się z dwóch drużyn nr. 48 i 49 S. O. M. (Stowarzyszenia Opieki nad Młodzieżą), ochotniczej organizacji młodzieży, która pod hasłem ofiarnej pracy dla dobra ogółu, poczucia honoru i odpowiedzialności za przyjęte obowiązki, pod hasłem samodzielności i inicjatywy stała się częścią z dnia na dzień w Polsce potężniejszego ruchu młodzieżowego. Ruch ten, oparty na zasadzie zbiorowej organizacji pracy bezrobotnej młodzieży od lat 12—21, ma już swoją europejską tradycję. W Bułgarii istnieje obowiązkowa służba pracy, która posiada prawo publiczne, doskonały aparat techniczno-administracyjny i centralny urząd służby pracy. W Niemczech młodzież z „Freiwilliger Arbeitsdienst” reguluje rzeki i buduje autostrady. W zeszłym roku np. dokonano gigantycznej pracy uregulowania górnej Odry i jej dorzecza — nadto osuszenia niektórych odcinków błotnistych wybrzeży Szlezewu.

I w Polsce jesteśmy na najlepszej drodze do wyrwania setek tysięcy młodzieży z objęcia demoralizującej bezczynności i do zamienienia ich w karną armię służącą dobru społecznemu. Junak w obozie pracy nie jest już forpoczta stetrycznych polityków parlamentarnych. Umundurowany na sposób wojskowy, wspólnie z kolegami z drużyny kształci się fachowo i społecznie i wykonywa pracę na stanowisku wskazanym przez Komentanta obozu. Nie ulega już urazom psychicznym bezrobocia, bo ma pracę. Za nią otrzymuje wyżywienie, mieszkanie i odzież oraz wykształcenie ogólne i zawodowe zależnie od wyboru i zainteresowań.

Jeden z ośrodków SOM-u gości w Toruniu. Depoki wiosna nie pozwoli na przydzielenie prac w terenie, obóz wykonywa roboty rzemieślnicze, a przytem bierze udział w kursach dokształcających.

Dnia 27 lutego Wojewoda Pomorski Stefan Kirtiklis, w towarzystwie posłanki Prausowej i naczelnika Zgrzebnika zwiedził toruński obóz junaków, dając tem samem dowód, że Rząd otacza osiedla dla pracy troskliwą opieką i na tej właśnie organizacji młodzieży buduje swoje największe nadzieje. Postawa młodych bojowników o lepsze jutro w Państwie Pracy świadczy o tem, że te nadzieje nie powinny być pienne. Po wynikach, jakie junacy ze swoim Komentantem, mgr. Juljuszem Bowrownickim na czele, przedstawili p. Wojewodzie, znać, że zbiorowy ten wysiłek nie idzie na marne. W ciągu dwóch miesięcy pracy junacy wykonali wyłącznie na potrzeby S. O. M. w warsztatach stolarskich — (zatrudnionych 170 junaków) — 50 przyr. czterosobowych, 450 taboretów typu wojskowego, 200 szafek bibliotecznych, 40 szafek sanitarnych, 750 szacho-

wnic fornierowanych, 100 ław typu wojskowego, 400 partii warcabów, 50 partii szachów; w warsztatach krawieckich — (zatrudniających 8 junaków): — 300 par spodni sukienkich, 500 furazerek S. O. M., 300 par spinaczy; w warsztatach szewskich — zatrudniających 8 junaków: 500 par butów podzielowano i wylatano, 25 par butów wykonano.

Ponadto wykonano szereg prac remontowych murarskich i ślusarskich, dokonano rozbioru jednego parterowego domu i t. d.

W niemieckim mocnym tempie junacy pracują nad swoim rozwojem umysłowym i wychowaniem obywatelskim. Wszyscy junacy doksztalają się. Sześć sił nauczycielskich prowadzi naukę. Dla junaków, którzy ukończyli 7 klas szkoły powszechnej prowadzi się Uniwersytet Powszechny. O zamiłowaniu scenicznym junaków świadczą obmyślane przez nich i inscenizowane podczas kilku wieczornich skecze, inscenizacje, deklamacje chóralne na tematy: „Junak w teatrze”, „W poradni przeciwalkoholowej”, „W osiedlu przed inspekcją”, „Do pracy”, „Nasza praca” i inne. Junacy nie żyją w odosobnieniu. Nawiązali towarzyski kontakt z O. M. P., ze Zw. Pr. O. K. i ze Strzelcem, a większość wolnego czasu poświęcają na gromadne uczęszczanie do teatru i kin, które w zrozumieniu roli kulturalnej widowisk, udzielają chętnie daleko idących zniżek.

Na terenie Osiedla istnieją dobrze rozwijające się spółdzielnie: a) spożywcze, b) pracy. Pierwsza w ciągu dwóch miesięcy istnienia zdołała zwerbować 114 członków z kapitałem udziałowym 176 złotych. Obrót wyniósł w tym czasie 2030 zł, a czysta nadwyżka wyraża się sumą 284 zł. Spółdzielnia pracy stawia dopiero pierwsze kroki, lecz już ma za sobą wykonanie 20 stołów, 7 ram portretowych i 10 ław. Liczy 12 członków.

Sprawy gospodarcze, dyscyplinarne a częściowo oświatowe i kultury fizycznej należą do Samorządu Junackiego, który z ogromnego zakresu działania wywiązuje się bardzo dobrze, aktywizując junaków i przygotowując do zbiorowej zaradności.

Nadchodząca wiosna zachęca junaków coraz bardziej do ćwiczeń cielesnych, sportów i P. W., które objęło 160 junaków.

Praca więc w osiedlu wre. Zastosowanie nowych, opartych na samorządzie metod wychowawczych zapewnia atmosferę swobody i daje młodzieży wolną i niekrepowaną schematami inicjatywę tak, że pracę nazwać można z pełnym przekonaniem pracą ludzi wolnych.

Szczery entuzjazm, z jakim junacy przyjmowali poraż pierwszy w swoim osiedlu Pana Wojewodę miał swój wyraz. Świadczy o tem, że młody świat pracy zdaje sobie sprawę z doniosłej roli, jaką spełnia w rozwoju Państw.

Kamienie żółcienne tworzą się stopniowo wskutek złego funkcjonowania wątroby. Zapobiegajcie ich powstawaniu, stosując zioła Cholekinaza H. Niemcewskiego.

P. Wojewoda Kirtiklis zwiedził wystawę Jerzego Rupniewskiego w Muzeum Miejskim w Bydgoszczy

Jak się dowiadujemy — przedwczoraj około godz. 18 przybył do Muzeum Miejskiego w Bydgoszczy celem zwiedzenia wystawy Jerzego Rupniewskiego P. Wojewoda Pomorski Stefan Kirtiklis. P. Wojewoda szczegółowo zapoznał się z pracami naszego znakomitego plastyka, zakupując dla Województwa obraz Rupniewskiego przedstawiający bramę chełmińską w Chełmie nad Wisłą na Pomorzu.

Dalsze sukcesy BBWR.

w wyborach samorządowych

Wybory do rady gminnej w Rumji

W środę odbyły się w Rumji wybory do rady gminnej, gdzie złożono tylko jedną listę BBWR, wobec czego głosowanie się nie odbyło, a z listy tej weszło 16 radnych BBWR.

Wybory do Zarządu Gminnego w Krokowej.

Ostatnio odbyły się wybory do zarządu gminnego w Krokowej. Zgłoszono tylko gminnego w Krokowej. Zgłoszono tylko wójt Nagel z Parszycz, podwójci Macholl z Świecia, ławnicy Konkol z Nadola i Lange z Goszczyna.

Wizytacja świetlic organizacji P. W.

W dniu 5 marca p. nacz. Zgrzebnik z Urzędu Wojew. w towarzystwie p. star. J. Czarnockiego i kda obw. P. W. por. Zachariasiewicza zwiedziła świetlice Związku Strzeleckiego, PWK do O. K. i Rodziny Rezerwistów w Kartuzach, oraz świetlicę Zw. Strzel. w Węsiarach, Sulęcynie i Skorze wie.

Najlepsze wrażenie odnieśli zwiedzający w świetlicach Z. S. Kartuzy, Sulęcyno oraz Rodziny Rezerwistów.

Stwierdzono również, że w akcji świetlicowej na terenie powiatu kartuskiego — jakkolwiek dużo zrobiono — jednak istnieją jeszcze duże potrzeby — którym należy zaradzić i potrzeby te zaspokoić.

Konferencja zlotowa harcerzy pomorskich

Dh. hm. Wład. Wac. Sieradzki, komendant Chorągwi otworzył w „Domu Żołnierza” konferencję zlotową 80 hufcowych, drużynowych i delegatów Chorągwi Pomorskiej Harcerzy.

Celem odprawy było poinformowanie uczestników o stanie przygotowawczym prac zlotowych. Omówiono stronę ogólnorganizacyjną zlotu, budżet i stan wyszkolenia drużyn zlotowych. Po zamknięciu odprawy uczestnicy zwiedziła Radjostację Toruńską.

Straszne samobójstwo młodej dziewczyny

W przeddzień pójścia do domu obłąkanych rzuciła się pod pociąg

Przedwczoraj około godz. 6,30 rano — na szlaku toru kolejowego Strzelewo — Nakło linij Bydgoszcz — Piła, w pobliżu cukrowni nakielskiej znaleziono straszliwie zmasakrowane zwłoki nieznaną dziewczyny, w wieku około 20 lat. Koła pociągu odcięły nieszczęśliwej głowę i nogę, rozrzucając strzępy ciała na przestrzeni około 100 kroków.

Przybyła wkrótce na miejsce wypadku policja zdołała w drodze przeprowadzonych w dniu wczorajszym dochodzeń

ustalić, iż są to zwłoki 19-letniej Ireny Trzciskiej, zam. w Nakle przy ul. Długiej 42. Jak stwierdzono denatka cierpiąc od dłuższego czasu na silny rozstrój nerwowy w przeddzień transportu do zakładu dla umysłowo-chorych wydalila się pokrywom z domu, poczem w przystępie zamroczenia umysłowego rzuciła się pod pociąg.

Wina osób trzecich w wypadku nie zachodzi.

„Narodowcy góraj”

Jak „Pielgrzym” okłamuje swych czytelników

Dnia 25 lutego br. odbyły się wybory do zarządu gminnego Nowe-wieś, pow. świecki. Wybrani zostali wysunięci przez BBWR następujący kandydaci: wójt — Felski Antoni, b. długoletni prezes Rady Powiatowej na powiat gniewski, a obecnie członek zarządu gm. BBWR Nowe-wieś, podwójtem Hoffmann Jan, prezes gminnego koła BBWR, pierwszym ławnikiem — Raduński Józef, członek BBWR i wreszcie Stanisław Wojnowski, b. poseł Str. Narod. jako drugi ławnik, wybrany 5-ciu głosami na 18 rad-

nych z listy przeciwnej jako kontrkandydat.

I o dziwo! „Pielgrzym” (nr. 27) z dnia 2 bm. donosi o wyborze tym pod nagłówkiem — „Nowe-wieś — Narodowcy góraj!” Wszyscy wyżej wymienieni zostali bez pardonu zakwalifikowani przez Pielgrzyma na endeków, mimo, że w całej gminie znani są jako zastrzeni obywatele i działacze BBWR a oprócz p. Wojnowskiego nie wspólnego nie mają i nie mieli z endecją.

Skandaliczna uchwała księdzowryczowskich wojaków

Na rozbiórkę sprzedali strzelnicę zbudowaną za publiczne pieniądze

W Skarlinie, w pow. lubawskim, było, jak i w wielu innych miejscowościach wojskie towarzystwo ks. Wryczy. Z inicjatywy tegoż towarzystwa pobudowano w r. 1928 na terenie lasów państwowych dla Skarlina i okolicy strzelnicę. Strzelnicę pobudowano za pieniądze publiczne, gdyż wydział powiatowy z pieniędzy przeznaczonych na akcję przysposobienia wojskowego wyasygnował na budowę tej strzelnicy kwotę kilkuset złotych.

W ostatnich czasach Tow. Powstańców i Wojaków z p. Żuralskim na czele, mając zamiar rozwiązać się, postanowilo strzelnicę zniszczyć, aby broń Boża nie korzystała z niej inne organizacje

przysposobienia wojskowego. Jak postanowiono tak zrobiono, drewniane urządzenia strzelnicy zabrano, a murywane części sprzedano p. Suszyńskiemu na rozbiórkę za 7 zł. Dosłownie za siedem złotych. Postanowiono zniszczyć to, na co wydano z funduszu publicznych kilkaset złotych. Należy mieć nadzieję, że właściwe władze nie dopuszczą do ostatecznego zniszczenia urządzeń strzelnicy, która została wzniesiona za grosz publiczny i służyć miała akcji przysposobienia wojskowego i obronie kraju.

Dlatego chodzi nam raczej o co innego. Niewątpliwie wszyscy członkowie towarzystwa, którzy taką niesłychaną

uchwałę powzięli, słyszeli, że istnieje jakiś Powiatowy Komitet Przysposobienia Wojskowego, który akcją przysposobienia wojskowego na terenie powiatu prowadzi i nadal prowadzić będzie, a mimo to woleli strzelnicę zniszczyć, aniżeli dopuścić, aby służyła innym organizacjom przysposobienia wojskowego. Czy to jest dowód troski o obronność kraju, czy dowód zaślepienia partyjnego i nieważności?

Przecież od takiej uchwały niedaleko już do tego, aby strzelnicę oblać naftą i spalić względnie wysadzić w powietrze, jak to czynili w czasie wojny cofające się wojska nieprzyjacielskie. — Wstydl!

Repertuar

Teatru Ziemi Pomorskiej

Piątek 8 bm. Chełmno — „Mecz małżeński. Świecie — „Mikołaj Kopernik” — popoł. dla młodzieży szkolnej; „Człowiek, który nie pije” — wieczorem.

Sobota 9 bm. Toruń — szkolne przedstawienie popołudniu. „Mecz małżeński” wieczorem. Grudziądz — „Mikołaj Kopernik” popołudniu dla młodzieży szkolnej; „Człowiek, który nie pije” — wieczorem.

Niedziela 10 bm. Toruń — „Człowiek, który nie pije” — popołudniu; „Mecz małżeński” — wieczorem.

Dzięk

w Toruniu

piątek
8
marca

Kalendarzyk rzym.-kat.

Piątek: Wincentego — Sobota: Franciszki kr. wd.

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY
w dniu 8 marca

Zachmurzenie zmienne z przelotnymi opadami śnieżnymi na południu i wschodzie kraju. W dalszym ciągu umiarkowanie mroźno. Słabe wiatry północne i północno-wschodnie.

NOCNY DYŻUR APTEK.

Dziś i jutro dyżurują w śródmieściu Apteka pod Orłem, Rynek Staromiejski na Bydgoskim Przedm. — Apteka św. Anny, ul. Mickiewicza 98 (od godziny 22 do rana); na Mokrem — Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki (od godz. 22 do rana).

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ.

— Dziś — nieczynny.
— Jutro o godz. 16 — przedstawienie amatorskie dla dzieci.
— Jutro o godz. 20 — „Mecz małżeński”

REPERTUAR KIN.

MARS: „Chopin — pieśń o wolności” (premiera).
ŚWIATOWID: „Niedokończona symfonia”
LIRA: „Chopin — pieśń o wolności” (premiera).
ARJA: „Noc w Kairze” i „Miss Flora”.

ZEBRANIA.

— Dziś o godz. 18 w sali posiedzeń Zarządu Miasta (pokój 15) — walne zebranie oddziału toruńskiego Ligi Morskiej i Kolonjalnej.
— Dziś o godz. 18 w auli Miejskiego Gimnazjum Żeńskiego przy ul. Wielkie Garbary — walne zebranie toruńskiego Koła Towarzystwa Czytelni Ludowych.

Informator
dla przyjezdnych

w Toruniu

Polecamy restauracje i kawiarnie

Dwór Artusa, tel. 19-62. Restauracja o najwyższej jakości kuchni na Pomorzu pod kierownictwem znakomitych kuchmistrzów wyjada na miejscu i do domu znakomite potrawy na wesela, rauty, przyjęcia. Smaczne i obfite obiady i kolacje. Sale pięknie odrestaurowane na zebrań, bale i zjazdy. W obiad matine, wieczorem dancing towarzyski. Ceny przystępne.

Restauracja „Do Gracjana” ulica Szczytna róg Szerokiej tel. 1996. Polecane zdrowe domowe śniadania, obiady, kolacje znane ze swej dobroci. Specjalność — flaki po warszawsku, nogi, ucho, ryjki wieprzowe, kura w rosolu, grochówka. Fachowo pielęgnowane piwa, skora i rzetelna obsługa, ceny niskie. — Nowocześnie urządzone lokale.

„Alhambra”, ul. Małe Garbary 13, tel. 1078. Wykwintna restauracja, kawiarnia, dancing, kabaret artystyczny. Początek koncertu od godz. 8 wiecz. Początek występów artyst. od godz. 9 wiecz. W każdą niedzielę i święta od godz. 5-7 popoł. dancingi towarzyskie. Ceny przystępne.

Restauracja — Kabaret pod „Orłem”, Toruń, ul. Mostowa nr. 17, tel. 20-46 poleca pierwszorzędną kuchnię warszawską. Wyjada na miejscu potrawy na specjalne zamówienia. Amerykański Cocktail-bar. Codziennie dancing towarzyski z występami artystycznymi. W niedzielę i święta popołudniu Five-o'clock Rendez vous elity towarzyskiej.

Najlepsza okazja kupna:

B. Hozakowski, ul. Mostowa 28, tel. 1174 — Najlepsza i najtańsza: Herbata — Nasiona — Cebulki kwiatowe.

Schwenkgrub-Radjo, Łazienna 17, tel. 1665. Radiodbiorniki, głośniki nowoczesnych typów, oszczędnościowe żarówki po rewelacyjnych cenach. Przyjmuje asygnały Kredytu Kupieckiego.

Browar Okocim, reprezent. A. Freining, Toruń, Podmurna 58, tel. 1334 poleca swoje piwa: marcowe, świętojańskie, porter w beczkach, butelkach i syfonach. Wodę sodową — lemoniady.

Najstarszy i pierwszy Polski Zakład Optyczny, Franciszek Seidler, Toruń, Opłak i handlarz. Obok poczty Staromiejski Rynek 16. Telefon 1574. Dostawa dla kas chorych klinik ocznych i dla wojska.

Radjotechnika Z. Gonczewicz, tel. 1347, ul. Chelmińska 12 w podwórzu: Radjoprzeł — montaż — naprawy — ładowania — sprawna fachowa obsługa — ceny niskie!

Z miasta

— Nadzwyczajne Walne Zebranie Koła Przyjaciół Harcerstwa odbędzie się w niedzielę, 24 bm. o godz. 16 w Auli Gimnazjum żeńskiego, Wielkie Garbary z porządkiem obrad przewidującym, oprócz zwykłych regulaminowych punktów, jak zagajenie i wybór Prezydium Walnego Zebrania, nadto wybór Przewodniczącego Zarządu K. P. H. oraz wolne wnioski. O ileby w oznaczonym terminie nie zebrała się potrzebna do po-

wzięcia prawomocnych uchwał liczba członków, to następne zebranie odbędzie o godzinie 16,30, bez względu na ilość obecnych. Zarząd Koła Przyjaciół Harcerstwa w Toruniu.

— **Baczność Związek Weteranów Powstań Narodowych RP. 1914-19.** Zebranie plenarne dziś 8 bm. o godz. 20 w sali Tivoli przy ul. Bydgoskiej na którą zaprasza się członków i sympatyków. Zarząd.

— **Walne zebranie Organizacji PWK.** odbędzie się w poniedziałek 11 bm. o godz. 17 w sali świetlicy, ul. Łazienna 24. Na porządku dziennym oprócz zagajenia, wyboru prezydium, odczytania protokołu z ostatniego walnego zebrania, sprawozdań przewodniczącej koła, komendantki, sekretarki, skarbniczki oraz komisji rewizyjnej a potem dyskusji nad sprawozdaniami, są wybory do zarządu i 2 delegatów na walny zjazd oraz wolne wnioski. Zarząd Organizacji zwraca uwagę na ważność uczestnictwa wszystkich członków w zebraniu na które przybędzie z Warszawy naczelna komendantka.

— **Karnawał dziecięcy.** Ubiegła niedziela 3. III. mogła być nazwana „karnawałem dziecięcym”, gdyż równocześnie urządzano kilka zabaw dziecięcych. Do bardzo udanych należały zaliczyć „zabawę kostjumową dla dzieci” urządzoną przez Referat Opieki nad Matką i Dzieckiem (pod kierownictwem p. Głowackiej) na cele Złobka dziennego ZPOK. Najmłodsi goście tego baliku liczyli 3 latka życia, słodko wyglądali w kostjumkach i bibułkowych czapeczkach. Radość z zabawy i entuzjazm do tańca rozbawionej dzieciarni wzbudzał dorosłych obserwatorów i nagradzał trud i kłopot, takiej imprezy. Z zabawy korzystało też wiele dzieci ubogich, dla których na całe życie może zostanie wspomnienie tylu niespodzianek, muzyki, tańca, smakowitych bufetowych i ślicznych korowodów tanecznych, jakie artystycznie prowadził jeden z panów.

— **Policjant melduje,** że wczoraj zgłoszono w Toruniu 6 wypadków różnych drobnych kradzieży oraz spisano 1 doniesienie za zakłócenie spokoju publicznego. W areszcie policyjnym osadzono 2 kobiety celem ustalenia ich tożsamości, 2 osoby za przejazd pociągami bez biletu, 2 za nadużycie alkoholu i awantury, 3 podejrzane o dokonanie kilku kradzieży i 1 mężczyznę na polecenie władz sądowych za uchylanie się od rozprawy głównej.

— **I chińczycy mają krótką pamięć.** Tsang Pu, rodowity chińczyk, ostatnio zamieszkuje w Toruniu, zameldował w I Głównym Komisariacie PP., że jadąc pociągiem osobowym z Łodzi do Torunia, pozostawił przez zapomnienie w przedziale III klasy portfel zawierający 22 zł. gotówki i paszport wystawiony przez konsulat chiński w Warszawie.

— **Pracownicy fryzjerscy odznaczyli swych mistrzów.** Onegdaj z okazji 15-lecia istnienia filii toruńskiej Związku Towarzystw Pracowników Fryzjerskich odbyła się okolicznościowa akademja, na której pracownicy fryzjerscy nadali mistrzom fryzjerskim pp. Leonowi Chojnickiemu, Leonowi Kowalskiemu i Pawłowi Knieciowi godność członków honorowych Związku. Odznaczeni ze swej strony wspólnie z prezesem honorowym Związku i również mistrzem fryzjerskim, p. Leonem Fałeckim, ofiarowali organizacji pracowników fryzjerskich srebrny dzwonek. Skromna ta uroczystość świadczy że stosunek między pracodawcami i pracownikami w zawodzie fryzjerskim jest serdeczny, godny naśladowania.

— **Rowerzysta pod kołami samochodu.** W drodze w godzinach południowych, prywatny samochód osobowy najechał w pobliżu mostu im. Marszałka Piłsudskiego na jadącego na rowerze Brunona Schulza z Torunia. Rower został dość poważnie uszkodzony, a jego właściciel odniósł na szczęście tylko lekkie obrażenia zewnętrzne.

— **Z Teatru Ziemi Pomorskiej.** Z powodu wyjazdu całego zespołu na objazd Pomorza — dziś teatr w Toruniu nieczynny.

W sobotę wieczorem, na scenie toruńskiej, ukaże się powtórzenie ostatniej nowości niezwykle interesującej i zabawnej komedji „Mecz małżeński”, w wykonaniu koncertowo zgranego zespołu czołowych sił teatru z ulubienią publiczności Stanisławą Mazarekówną na czele, odtwórczynią głównej roli kobiecej. Komedja „Mecz małżeński”, dzięki swym niezwykłym wartościom scenicznym i świetnemu wykonaniu wszystkich ról, uzyskała wielki sukces artystyczny, połączony z wielkim powodzeniem kasowym.

— **Popołudniowe szkolne przedstawienie** w wykonaniu młodzieży szkolnej, organizowane staraniem Komitetu Nauczycielskiego przy publicznej szkole powszechnej Nr. 9 — dane będzie jutro w sobotę o godz. 16 po cenach zniżonych.

— **Jedyny gościnny występ słynnej pieśniarki Deli Lipińskiej** w Teatrze Ziemi Pomorskiej w Toruniu odbędzie się w wtorek, 12 bm. wieczorem. Niezrównana wykonawczyni charakterystycznych piosenek, budząca zdumiewające wrażenie wszechstronnością interpretacji utworów muzycznych, wystąpi z b. bogatym i niezwykle urozmaiconym programem pieśni i piosenek, odtwarzanych we wszystkich językach europejskich. Deli Lipińska, sławną międzynarodową diseuse, posiadającą niezrównany czar i wdzięk — jest fenomenalnym zjawiskiem na scenie, przyjmowanym przez całą prasę polską i obcą z niebywałym entuzjazmem. W obecnym turnee po wszystkich większych miastach polskich zdobywa triumfalne sukcesy. — Na jedyny występ sławnej pieśniarki Deli Lipińskiej, rozpoczęła się już sprzedaż biletów w Towarzystwie Krajoznawczym w Ratuszu.

Z URZĘDU STANU CYWILNEGO

Dnia 6 marca zgłoszono:

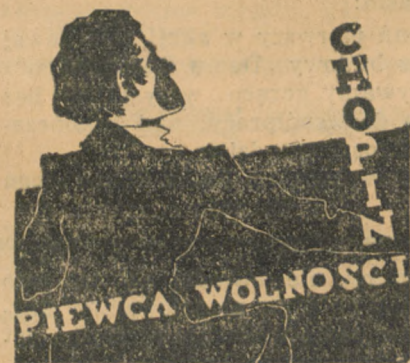
Urodzenia: Józef Rogowski (córke), ślusarz Tadeusz Kobusiński (córke) i nauczyciel Franciszek Szczepański (córke).

Zgony: handlarz Ignacy Jarocki lat 74, Kamilla Le Blanc lat 66, Anna Zębik lat 31, Sruł Wolf Grajek lat 43 i Jan Pentkowski lat 5.

MARS

Najpopularniejsze
Kino Torunia

LIRA

PIEWCA WOLNOŚCI

Uroczysta prapremjera w Polsce
w dwóch kinach jednocześnie

z okazji jubileuszu 125-lecia urodzin największego mistrza tonów świata, genialnego Polaka

FRYDERYKA CHOPINA

Toruń na czele miast polskich, pierwszy pokazuje największe arcydzieło filmowe produkcji 1935 r. stworzone na jego cześć.

CHOPIN — PIEWCA WOLNOŚCI

Największy superfilm produkcji niem. w języku niemieckim.

Świetlana postać najgenialniejszego kompozytora odżyło na ekranie.

Najwspanialsza muzyka, droga sercu każdego Polaka.

Najwspanialszy pieśń na cześć sztuki i miłości Ojczyzny.

Największa uczta dla oka i ucha.

Film ten niema nic wspólnego z niemy filmem wyświetlanym przed laty. — Ceny w obu kinach równe.

Passe partout do niedziel włącznie nieważne. Początek o godz. 5, 7 i 9-tej. w niedzielę o 3, 5, 7 i 9-tej.

Odprawa Hufców Harcerek

W dniu 6 bm. o godz. 18,00 w Komendzie Hufca Harcerek odbyła się odprawa drużynowych Toruńskiego Hufca Harcerek i Zuchów.

Omówiono sprawy zlotowe. Z Torunia weźmie udział 6 drużyn. Opłata dla harcerki wynosi 15 zł oraz częściowe zaprowiantowanie. Uzgodniono sprawy wyglądu ze wewnętrznego drużyn na Zlocie. A więc — jednolite w drużynach chusty, kołnierzyki itp. Ozdoby w namiotach — wszystko z podkreśleniem cech regionalnych.

Poza tem ustalono termin rewji harcerskiej w Toruniu. Rewja wystawiona będzie w Teatrze Ziemi Pomorskiej, jako impreza przedzlotowa, mająca zaznajomić społeczeństwo z obrazkami życia harcerskiego w obozie.

Poza tem prócz spraw aktualnych dla Hufców omówiono formy udziału Hufców w dniu Imienin Pana Marszałka — zadokumentowanie uczuć przez zgłoszenie deklaracji na zakup hydroplanu dla lotnictwa morskiego.

Znów kradzież na stacji kolejowej

Od pewnego czasu mnożą się na Pomorzu włamania do magazynów i biur stacji kolejowych.

W nocy z 4 na 5 bm. złodzieje włamali się do biura stacji kolejowej w Brusach w pow. chojnickim i skradli rower męski marki „Union”, paczkę gazet, 4 bale skór, oraz paczkę części rowerowych. Poza tem skradziono z kasy biletowej 5 zł w gotówce. Część skradzionego łupu znaleziono nad torem kolejowym w okolicy Żabna.

Kozibór

— **Złodzieje w restauracji.** Wczoraj w nocy niewykryci dotychczas złodzieje włamali się do restauracji p. Bazarowskiego w Kozim Borze w powiecie toruńskim. Do budynku restauracyjnego weszli oni przez jedno z okien parterowych, z którego poprzednio wybili szyby. Łupem włamywaczy padła większa ilość wyrobów monopolu spirytusowego i tytoniowego, oraz cukierki i czekolady. Wartość skradzionych przedmiotów przekracza kwotę 350 zł. Policja jest już na tropie sprawców powyższej kradzieży.

Wigilanki toruńskie

Rzecz o komorniku

Pewien komornik, przemawiając na jakimś zebraniu, wpadł w patos oratorski i w chwili, gdy miał na zakończenie mowy powiedzieć „vivat sequens”, przeżył się haniebnie, wołając: „vivat... sekwestr”.

Czyż to nie siła przyzwyczajenia? Utarła się niesłusznie opinja, że komornicy, sekwestratorzy są ludźmi bez uczuć, bez serca. Ażby zadać temu kłam przytoczę państwu wzór oświadczenia komornika:

„O, pani — tyś mój wysoko oszacowany obiekt Nikomu innemu zająć Cię nie wolno, gdyż leżysz w obwodzie urzędowania mego serca. Dlatego chętnie położę pieczęć pocatunku na twej wartościowej rączce. Nie pozwolę, byś wystawiła swe wdzięki na licytację flirtu więcej dającymu, bowiem zazdrość moja nie dopuści reflektantów do przetargu. Musisz pójść dziś pod młotek mych uczuć. Zatem pragnę prawidłowo ogłosić nasze zaręczyny; po pierwsze, zastanów się dobrze; po drugie — pomyśl czy kto ci da więcej serca, niż ja; i... po... trzecie — pamiętaj, że zajmę twoją rączkę na wieki. (os).

W trzecią rocznicę zgonu
Kaplana-Zołnierza

W trzecią rocznicę zgonu wielkiego Kapłana - Żołnierza, śp. ks. biskupa Władysława Bandurskiego, staraniem wojewódzkiej Federacji P. Z. O. O. i Związku Strzeleckiego O. K. 8 została wczoraj odprawiona w kościele garnizonowym msza św. żałobna. Nabożeństwo i modły odprawił ks. prałat Kroczyk. Orkiestra zaś 63 p. p. odegrała marsza żałobnego Beethovena, a p. Wiśniewska odśpiewała szereg pieśni kościelnych.

Mszę św. wystuchali przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych z p. ppłk. Płachta-Płatowiczem, jako przedstawicielem inspektora armji p. generała Norwid-Neugebauera, wiceprezesem Dyrekcji Kolejowej p. inż. Girtlerem, p. ppłk. Matzenauerem, reprezentującym komendanta garnizonu, kierownikiem Okręgowego Urzędu W. F. i P. W. p. ppłk. Klementowskim i p. wicestarostą toruńskim mgr. Kowalskim na czele, oraz pluton honorowy Związku Strzeleckiego z sztabem i delegacją Federacji P. Z. O. O., Związku Legionistów, Kolejowego Przystosowania Wojskowego, harcerstwa, korpusu oficerskiego, podoficerskiego, i szeregowców garnizonu, policji i miejscowych szkół.

Inauguracja Powszechnych Wykładów
Uniwersytetu Poznańskiego

Doroczne Powszechne Wykłady Uniwersytetu Poznańskiego w Toruniu rozpoczęły wczoraj p. prof. dr. Józef Morawski, wygłaszając odczyt pt. „Kultura romańska w świetle regionalizmu”.

Prelegent omówił regionalizm jako ruch o charakterze gospodarczym, kulturalno-naukowych i czysto estetycznym, a następnie zanalizował poszczególne ruchy, zwracając — zgodnie z założeniem odczytu — główną uwagę na regionalizm kultury romańskiej, który przetrwał do czasów dzisiejszych, mimo utraty przez większość regionów samodzielności politycznej, co świadczy o dobitnie o tem, że w zwyczajach, tradycjach i duchu ludu tkwił bardzo głęboko. Szkoła, że tym ciekawym odczytem nie zainteresował się szerszy ogół a zwłaszcza starsza młodzież szkolna — wysłuchało go zaledwie kilkadziesiąt osób.

Na białym czworoboku

Kino Światowid — „Niedokończona symfonia”

(h.) Znowu jeden z tych filmów, które nie tylko ogląda się chętnie, ale których słucha się z wielką przyjemnością. Franciszek Szubert, genialny pieśniarz starego Wiednia przemawia do nas przepychem i subtelnym czarem swoich natchnionych melodji. Staranna i pomysłowa reżyserja podnosi jeszcze walory tego filmu. Zaczyna się on niezwykle: panorama Wiednia ze smukłą, strzępistą sylwetą katedry św. Stefana w głębi i nagle ta panorama zaczyna drgać i obracać się dookoła swej osi i okazuje się, że jest to obraz, który jakiś biedak niesie do lombardu. Zdjęcia są wysokiej klasy. Za zdjęcie falujących łanów pszenicy w puszczy węgierskiej w słabym blasku przedświatłu operator powinien dostać złoty medal. Hans Jaray w roli Schuberta jest bardzo miły, ładnie śpiewa czarowne pieśni Schuberta Maria Eggerth. Do tego dochodzi sławny wiedeński chór chłopięcy. Czego trzeba więcej? Nad program świeży tygodnik dźwiękowy PAT'a.

Kino Mars — „Miłość dla
początku ąych”

Pełne sentymentu i romantyzmu przygody miłosne, rozgrywane się na tle dostojnych murów amerykańskiego kolegium — muszą wzruszyć każdego widza, zwłaszcza, że główną rolę kobiecą kreuje pełna temperamentu i prawdziwie kobiecego czaru Miriam Hopkins, a partnerem jej „uroczolony” Bink Crosby. Nieprawdopodobne sytuacje, jakie wytworzyły się, gdy do zacisznego środowiska uniwersyteckiego wtargnęła złotowłosa piękność kabaretowa — dodają filmowi pieprzka pikanterji, a tocząca się obok akcji głównej historia filmowo-gangsterska — posmak sensacji. Nadprogram Tygodnik Foka.

Miasto Toruń

w siedmiomilowych butach

Leży przed nami otrzymany z Zarządu Miejskiego wykaz „Ruchu ludności m. Torunia w miesiącu lutym 1935 roku”. I oto, co uderza w tym wykazie na samym wstępie.

Ludność miasta Torunia wynosiła w dniu 31 grudnia ub. r.

61,154 osoby;

przez miesiąc styczeń wzrosła o 160 i w ostatnim dniu tego miesiąca wyrażała się liczbą

61,314 osób.

Jakkolwiek luty jest najkrótszym miesiącem, nadto w roku bieżącym, jako zwyczajnym liczył tylko 28 dni, to jednak wzrost ludności trwał dalej, bo mimo 280-ciu osób „wyjechanych” i 43-ch zmarłych przybyło 137 i liczba mieszkańców w ostatnim dniu lutego wynosiła już

61,451 osób.

Jest to istotnie ruch imponujący. Dzięki niemu było w lutym 95 urodzin, w czem, niestety aż 17 nieślubnych, co stanowi 21,85 a więc prawie

22 proc. nieślubnych

Jest to stosunek nietylko nieco, ale poprostu zastraszająco wysoki. Okazuje się, że miasto Toruń nietylko kroczy w siedmiomilowych butach ku zdobyciu miana jeśli nie wielkiego, to dużego miasta, ale z zawrotną szybkością stacza się jego poziom moralny!

Gdzież są tego przyczyny?

Jest ich cały długi szereg, a tak się płaczą ze skutkami, że czasami nie można jednego od drugich odróżnić. Konglomerat ten podda napewno analizie specjalna Komisja, o której już pisaaliśmy, powołana przez województwo z inicjatywy p. starosty Skórewicza.

Może zainteresuje jej członków parę drobnych obserwacji z ostatnich dni karnawału.

Oto w jednym z nocnych lokali z bardzo wydekoltowanymi od góry i od dołu „artystkami” i fordanserkami, ogólną uwagę zwróciła na siebie podpięta kompania około 10-ciu kilkunastoletnich uczniów jednej ze szkół średnich, z których dwaj byli w mundurkach, przybyła o godz. 2 w nocy i zabawiająca się tam do godz. 4.30 rano.

Nazajutrz w tym samym lokalu widziano do godz. 4 rano znaną nam z nazwisk młodocianą parę (uczniak 7 klasy z uczenicą 6 klasy!). Ta sama para o godzinie 5-ej rano bawiła się w znanym dancingu przy ul. Łaziennej.

Pozatem — kilka notatek dziennikarskich.

„W stawie, należącym do rolnika Guzińskiego znaleziono zwłoki 16 miesięcznego dziecka. Dochodzenia wykazały, że niemowlę było nieślubne i należało do niezamężnej...”

„Utopiła swe dziecko. Zamieszkała w Drzewianie Marja B. utopiła swe nieślubne dziecko w wiadrze, a następnie przechowała zwłoki dziecka przez trzy tygodnie w szafie. Nieludzką matkę aresztowano.”

„Na lewym brzegu rzeki u wylotu... znaleziono trupa noworodka płci żeńskiej w wieku jednego tygodnia...”

„Przed sądem okręgowym w Toruniu odbyła się rozprawa sądowa przeciwko Zenobji S. o podrzucenie noworodka. Po wyjściu ze szpitala w sam przeddzień wigilji bo 23 grudnia, jako zamieszkała poprzednio wśród bezrobotnych w okopach S., nie wiedząc, co z sobą i dzieckiem zrobić, zdjęła z siebie pomimo dotkliwego mrozu sweter zawinęła weń dzieciątko i położyła w ogrzonym korytarzu I Komisariatu, słusznie nie rozumując, ale czując sercem matki, że będzie mu tam lepiej w cieple, niż na mrozie u bezdomnej i głodnej. Miała nadzieję, że policja dzieckiem jej się zajątkuje.”

I miała słusność. Ale prawo jest prawem. „Dura sed lex”. Prowadząc dochodzenie via szpital, poznano sweter, a

więc i „zbrodniarkę” i oddano ją pod sąd. Rezultat — 6 miesięcy więzienia dla niej, chłód i głód i bezopieka dla dziecka, bo o zawieszeniu kary nie słychać.

Jeśli komuś nie wystarczy słowa drukowanego, które codzień przynosi, jeśli nie częściej podobne wiadomości, to niech się przejdzie od zmierzchu po kilku przecnicach ulicy Szerokiej w Toruniu, niech zajrzy do kilku lokali, o których wszyscy wiedzą bez wskazywania palcem, — a dowie się, że w podawanym tam bigosie tanecznym tak się mieszają elementy zgangrenowane i nawet cuchnące skonstatowaną przez lekarza sanitarnego zarazą, z elementami, że tak powiemy amatorskimi, dopiero wstępującymi w życie, iż infekcja jest nieunikniona.

Obowiązkiem też wspomnianej komisji jest jaknajszybciej i jaknajenergiczniej zorganizować na całym froncie ofensywę przeciwko rozkładowi moralnemu, który wprowadził nasze miasto, rwące się, zresztą zupełnie słusznie, ku mianu miasta dużego, na bardzo niebezpieczną pochylnię.

fr. gal.

Toruń przoduje w akcji zbiorkowej na budowę Domu Społecznego w Toruniu

Z takim hasłem zwracamy się do Was, mieszkańcy Torunia! Bo czyż w wysiłku o ułatwienie i umożliwienie miastu naszemu godnego pełnienia przewodnictwa na Pomorzu nie **myśmy powinni** przodować? Czyż gmach, który ma stać się chlubą Pomorza, a który wnosimy tu w Toruniu, nie powinien stanąć głównie przy **naszej** pomocy? Nic nas nie uwalnia od moralnego obowiązku wzięcia czynnego udziału w akcji na rzecz budowy gmachu i przykretno by było, by inne środowiska miały nas w tej akcji wyprzedzić.

Wydaliśmy cegiełki i zwróciliśmy się z apelem do wszystkich Obywateli Pomorza, by każdy kupił chociaż jedną i w ten sposób przyłożył rękę do wykończenia tego dzieła.

Dziś już możemy z uznaniem opublikować, że sprawa nasza znalazła należyte zrozumienie — Społeczeństwo Pomorza do tej chwili wykupiło 8.288 cegiełek. Apelujemy, aby ci wszyscy, którzy dotychczas zdali stali od naszej akcji, poszli za przykładem i od siebie dorzucili chociaż po jednej cegielce na rzecz budowy gmachu. **Nie może zabraknąć w tej akcji nikogo z Pomorza, bo gmach ma służyć sprawie całości.** Z kolei zapytujemy Ciebie Toruńczyku:

— Coś zrobił dla „Wielkiego Torunia”? Czyż sumienie pozwoli Ci nadal

trwać w bezczynności?

Nie! Patrzaj, oto dajemy Ci sposobność podjęcia czynu obywatelskiego. Wspólnym wysiłkiem całego Społeczeństwa Pomorskiego stanął „Dom Społeczny” w stanie surowym. Piękna myśl skupienia Zarządów Wojewódzkich Organizacji Pomorza przybiera realne kształty. Lada dzień prace wykończeniowe zostaną podjęte. I jeszcze raz pytamy:

— Toruńczyku, coś zrobił dla wielkości swojego miasta, w jakiej mierze przyczyniłeś się do realizacji naszego dzieła?

Prawda, że gmach będzie własnością wszystkich zrzeszonych organizacji Pomorza — prawda, że będą tu pracowały Zarządy tych Organizacji dla całego Pomorza — i stąd ten moralny obowiązek poparcia akcji przez całe Pomorze — prawdą jednak jest również i to, że właśnie tu w Toruniu, z racji roli jaką odgrywa miasto nasze w życiu Pomorza stawiamy nasz gmach. Dlatego to rzucamy hasło:

„Toruń pierwszy w akcji zbiorkowej na rzecz budowy „Domu Społecznego” i wzywamy gorąco wszystkich bez wyjątku do współpracy nad ukończeniem rozpoczętego dzieła.

Zarząd Towarzystwa Domu Społecznego w Toruniu

Wyszkolenie Straży Ogniowej w pow. toruńskim

„Bogu na chwałę — ludziom na pożytek”

Zarząd Oddz. Pow. Toruńskiego Okr. Woj. Pomorskiego Związku Straży Pożarnych zorganizował w ciągu ub. miesiąca kurs szkolenia Straży rejonami, przede wszystkim w Żelnie i Lubiczu.

W ŻELNIE.

W tym kursie uczestniczyli członkowie O. S. P. Żelno, Grzegorz, Dźwierno, Lizonowo i Zajczkowo. Pod względem wyszkoleniowym kurs stanął wysoko i dał w krótkim czasie dużo wiedzy praktycznej i teoretycznej licznie zgromadzonym druhom.

Wykłady prowadził: prezes zarz. oddz. pow. B. Rutkowski, instruktor pow. asp. Otwinowski, który był jednocześnie komendantem kursu oraz ref. ZOSP okręgu M. Żukówna. Ćwiczenia praktyczne przeprowadzał asp. Otwinowski.

Przebiegała liczba słuchaczy była 37, a wykład referentki woj. zgromadził przeszło 50. Egzamin dał dobre wyniki. Świadectwa z ukończenia wręczył 40 słuchaczom prezes zarządu oddz. pow.

W LUBICZU.

W ślad za pierwszym kursem w rejonie Żelno, odbył się zorganizowany w Lubiczu również przez Zarząd Oddz. Pow. Toruńskiego, taki sam kurs dla Straży rejonu Lubicz, a więc: Lubicz, Grębocin i Złotorja. Kurs ten był jeszcze liczniej obsadzony, dzięki zainteresowaniu się kursem dyrektora Młyna Lubickiego p. Engla.

Wykłady z przedmiotów według programu wyszk. podstaw. w st. I. prowadził prezes Rutkowski i instr. pow. (k-dt. kursu) asp. Otwinowski jakoteż ćwiczenia prakt. przy pomocy nac. rej. A. Kurki, referat o celach i zadaniach ZOSP wygłosiła asp. Wildenheinówna. Świadectwa z uk. kursu w st. I-szym uzyskało 42 słuchaczy.

Uroczystość zakończenia kursu rozpoczęła się mszą św. na intencję pomyślnego użytkowania wiedzy fachowej: „Bogu na chwałę — a bliźniemu na pożytek”, co podkreślił w swoim pięknym orędziu kazaniem kazaniu ks. proboszcz Klin o przykazaniu miłości bliźniego. Obiad żołnierski przy współudziale członków Zarz. Oddz. Pow., przedstawicieli miejscowego nauczycielstwa i społeczeństwa odbył się w nadzwyczaj miłym nastroju, jakoteż i wspólna kawa, w której był obecny starosta powiatowy Skórewicz.

Wreszcie p. starosta wręczył absolwentom świadectwa — życząc im w pięknym przemówieniu owocnych wyników pracy i podkreślając szczególnie obowiązki strażaka-ochotnika.

Sybiracy uwaga!

Sekcja Bratniej Pomocy przy Związku Sybiraków Okręgu Pomorskiego w Bydgoszczy prosi wszystkich Sybiraków, jak to: powstańców z roku 1863 zesłańców i więźniów politycznych, którzy przebywali na Syberji, żołnierzy 5 polskiej Syberyjskiej dywizji, oraz wszystkich Polaków, którzy pracowali w polskich organizacjach na Syberji — o nadsyłanie w celach ewidencyjnych swych adresów do Związku Sybiraków, Bydgoszcz, ul. Gdańska 37 m. 2.

Kutnowo, pow. chełmiński

— **Pożar.** W dniu 4 bm. wieczorem powstał pożar w zabudowaniu rolnika Hugona Rode. Spaliła się stajnia i dach domu mieszkalnego, stanowiącego jedną całość. Poza tem spaliło się 11 sztuk bydła, 1 kon, 12 świń, 45 kur, uprzęż i różne narzędzia rolnicze. Poszkodowany ocenił swe straty na 9.000 zł. Przyczyny pożaru jeszcze nie ustalono.

M. G. EBERHARDT.

OFIARA CHIRURGA

POWIEŚĆ SENSACYJNA

— Niedługo jej rzędzie mina — zawyrokował na korytarzu sierżant Lamb.

Za zielonym parawanem, przyslanającym drzwi otwartego pokoju pacjenta Lillian Ash, mignęła szybko biała głowa w czepku.

Chcąc uniknąć podstępu Lillian, wciągnęłam doktora i sierżanta do pokoju nieboszczyka Piotra Melady'ego, gdzie opowiedziałam im o odkryciu z gumą. Stenograf czekał na progę.

— Psiakrew! — zaklął z emfazą sierżant, wytrzeszczając blade oczy. — Psiakrew!

— Dobrze panu — zażartowałam.

Doktor Kunce poglądził się po bródce.

— To niczego nie dowodzi — mruknął, a ja wyczułam momentalnie, że wiedział o gumie, ale nie odważyłam go się zapytać. — Przecież ten kawałek mógł przyłgnąć do koszuli Harrigana zupełnie przypadkowo. Mógł się pochylić, żeby...

— Żeby pocałować żonę, a ona go tymczasem ukąsiła — dokończył sierżant Lamb. — Albo rzuciła w niego tą gumą w przystępie złości. Nie, panie doktorze. To jest pierwszy prawdziwy do-

wód rzeczowy i pan mi go nie wybije z głowy.

— Ależ gdyby ona była winna, to ukryłaby resztę gumy.

— Nie wiedziała, gdzie zgubiła tamten kawałek. Wypadł jej pewnie z ust, że tego nie zauważyła... kiedy się pochyliła w windzie, żeby sprawdzić, czy kochanek dobrze się załatwił z małżonkiem.

Wzdrygnęłam się. Nie jestem przeczulona, ale nie lubię zbyt dosadnych terminów. Skwapliwa wyobraźnia ukazała mi upiorny obraz potarganej Iny, pochyłającej się nad trupem w windzie i przytrzymującej białą ręką seledynowe fałdy sztyfona, żeby się nie uwalnęły we krwi. Zobaczyłam jej okrutne, purpurowe usta i chwiłe ciekawe zielone oczy. Tak musiała wyglądać Klitemnestra. Może dyszała lekko i z rozchylnych ust wypadł kawałek gumy... Nie! Nie mogłam sobie wyobrazić Iny z otwartymi ustami. Ellen otworzyłaby usta, ale nie Ina.

— Nie mów pan bzdurstw! — fuknęłam. — Fakt, że Ladd pokłócił się z Harriganem i że pani Harrigan zgubiła ka-

75)

walek gumy, nie dowodzi na tyle jego winy, żeby go zaraz aresztować. W każdym razie guma wskazuje raczej na panią Harrigan, niż na Ladda.

— Mogła mu pomagać, albo dała mu gumy — wyrwał się sierżant i, widząc mój uśmiech i obrażoną minę doktora, dodał usprawiedliwiająco: — Dlaczego nie?

— Ręczę panu, że nie — rzekł krótko doktor.

— Może być, chociaż pan ręczy mi za wiele rzeczy — odrzucił zdumiewająco chytrze sierżant. — Może dlatego, że panu wierzę, nie mogę dojść z nimi do żadnego ładu.

— Co pan przez to rozumie? — zażyczył się dystygowanie Kunce. — Czy nie współpracuję z policją od trzech dni? Czy nie zostawiam panu wolnej ręki? Czy nie pomagam panu na każdym kroku?

— Prawda — odparł sierżant, spoglądając tak samo chytrze jak poprzednio. — Co prawda, to prawda. Ale mnie się zdaje...

— Interesant od pana doktora — pisnęła od progu Ellen, zawsze wyrastająca jak z pod ziemi.

Interesantem okazał się pan Thomas Wepling, doradca prawny Iny Harrigan, mały, drobny jegomość lat przeszło pięćdziesięciu, siwowłosy, elegancki i świeży mimo upału. Z za zwodniczych suro-

wych okularów w szerokiej oprawie patrzyły dziwnie stroskane oczy. Przychodził z nowiną tak dalece niespodziewaną, że aż sensacyjną.

— Panie doktorze — zaczął z miejsca — muszę się zobaczyć z panią Harrigan. Jutro pogrzeb jej męża i na życzenie jej i przybyłych krewnych, otworzyłem testament, chociaż zazwyczaj otwiera się testament dopiero po pogrzebie. Ale doktor Harrigan zostawił duży majątek i... i... rodzina się niepokoiła. Muszę się natychmiast zobaczyć z wdową.

— Czy ten testament zgotował familij jaką niespodziankę? — zapytał po krótkim milczeniu sierżant Lamb.

Wepling wytarł łysinę uperfumowaną chusteczką.

— O, wielką, wielką niespodziankę.

— Można zapytać, czy ta niespodzianka... wzburzy... panią Harrigan? — zapytał doktor Kunce, maskując gładko swoją ciekawość.

— Może... zdziwi — odparł ostrożnie adwokat.

Mówiąc to miał wyraz twarzy pacjenta, który decyduje się na przekłnięcie przykrego lekarstwa.

— Czy mógłbym do niej iść?

Doktor Kunce ruszył w stronę pokoju Iny. Wepling dotknął nerwowo jego ramienia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z całego kraju

Krwawe wesele na wsi

Walczone nożami i kosami przy blasku płonącej stodoły

We wsi Oda pow. grodzieńskiego odbywało się wesele w domu Jerzego Nosko. W czasie zabawy powstała bójka, przy czym walczone nożami, siekierami, kamieniami, a nawet kosami. 3 gości weselnych zostało ciężko pokaleczonych. Mieszkanie Noski zostało zdemolowane.

Awanturnicy podpalili następnie stodołę, należącą do trzech braci Mostków. Ogień przeniosł się następnie na sąsiednią stodołę Jana Mostka. Obie stodoły spłonęły doszczętnie wraz z paszą i narzędziami rolniczymi.

NIEWCZESNY ŻART.

Na murach Rudy Pabjanickiej ukazały się klepsydry, donoszące o śmierci pana Ignacego Truskolaskiego, właściciela nieruchomości.

Tymczasem okazało się, że klepsydry były fałszywe.

Wyeksmitowani lokatorzy: Henryk Jobs, siostry Leokadja i Zofja Walachniewiczówna i jej narzeczony Zenon Nowak — w ten sposób chcieli się zemścić na p. Truskolaskim.

Zostali oni skazani po 100 zł grzywny z zamianą w razie nieściągalności na areszt.

4 CHŁOPCÓW UTONEŁO.

W Poznaniu utoneło onegdaj 4 chłopców podczas ślizgawki. Na przedmieściu Dębice 3 chłopcy ślizgali się na niezbyt głębokim stawie. Lód załamał się i chłopcy zaczęli tonąć. Pomimo szybkiej pomocy, tylko jednego zdołano uratować; dwaj 14-letni Leon Bendowski i 13-letni Kurpisz utoneli.

Tego samego dnia utoneło dwóch chłopców, którzy ślizgali się na Cybinie.

NA CZWORAKACH DO ŚLUBU.

We Lwowie w kościele na Sygnowce odbył się ślub 44-letniego zębraka i kaleki bez nóg poruszającego się jedynie przy pomocy rąk, z 18-letnią pomocnicą krawiecką. Młoda para przyjechała do ślubu dorozką. Narzeczony na czworakach wszedł do kościoła w towarzystwie narzeczonej. Na ślubie było obecnych wielu ciekawych.

ZGON PROF. TOŁŁOCZKI.

We Lwowie zmarł we wtorek profesor Uniwersytetu Jana Kazimierza, sp. Stanisław Tołłoczko w wieku lat 67.

SILVA RERUM

zebrał i zestawił Bolesław Busiakiewicz
KALENDARZYK HISTORYCZNY.
Co się kiedy i gdzie wydarzyło?

— 8 marca —

- 1223 Umarł dziejopis polski, błogosławiony Wincenty Kadłubek, biskup krakowski. Sławną „Kronikę” Kadłubka tłómaczono na szereg obcych języków, jak: czeski, niemiecki i in.
- 1791 Urodził się w Królówce (Galicja Zach.) poeta i estetyk polski Kazimierz, Maciej Brodzkiński, autor sielanki romantycznej p. t. „Wiesław”.
- 1828 Urodził się znakomity polityk węgierski hr. Juliusz Andrassy.
- 1831 Franciszek Dzierżykraj-Morawski, wybitny żołnierz-strateg i doskonały poeta zostaje Ministrem Wojny.
- 1858 Urodził się w Neapolu popularny kompozytor włoski Ruggiero Leoncavallo, twórca opery „Pajace” i in.
- 1869 Umarł w Paryżu francuski kompozytor-symfoniista Hector Berlicz.
- 1917 Umarł w Charlottenburgu Ferdynand hr. von Zeppelin.
- 1918 Umarł w Warszawie zasłużony historyk Tadeusz Korzon, autor licznych prac i dzieł krytyczno-historycznych.
- 1928 Uruchomienie bezpośredniej linii telefonicznej: Paryż — Nowy Jork.
- 1930 Umarł w Waszyngtonie b. Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej William Howard Taft.
- 1932 Umarł w Paryżu znakomity polityk i mąż stanu Francji Aristides Briand, zwolennik i „apostol” idei „Pan-Europny”. Po jego śmierci propagują ideologię paneuropejską hr. Coudenhove-Kalergi oraz znakomity skrypcyk Bronisław Huberman.

II.

„Nie waham się powiedzieć, że przyszłość dziecka zależy od jego matki”.

Napoleon.

Był on członkiem licznych stowarzyszeń naukowych w kraju i zagranicą. Na Uniwersytecie lwowskim piastował katedrę chemii od roku 1905.

POSTRZYŻYNY WBREW WOLI.

Mieszkanca wsi Rumunki Tupadły pod Włocławkiem, 17-letnia Elżbieta Kamińska, słyneła w okolicy ze wspaniałych warkoczy, które były przedmiotem zazdrości jej rówieśniczek.

Podczas nieobecności rodziców dziewczyny do chaty Kamińskich przyszli jacyś dwaj młodzi osobnicy, którzy gorąco poczęli namawiać dziewczynę, aby dała sobie obciąć włosy. Kamińska jednak za nic w świecie nie chciała pozbyć się ozdoby swej głowy.

W pewnej chwili przybysze rzucili się na nią i przyniesionymi z sobą nożyczkami obcięli metrowej długości warkocze Kamińskiej, poczem zbiegli.

ARESZTOWANIE DOZORCY WIĘZIENIA.

Został aresztowany dozorca więzienia w Mysłowicach przodownik Stanisław Książ-

żek, pod zarzutem utrzymywania bardzo ścisłego kontaktu z przebywającymi w więzieniu bandytami i szumowinami, oraz dostarczaniu im broni i amunicji.

POMYSŁOWY RYBAK.

Przed sądem okręgowym w Poznaniu toczyła się rozprawa przeciw Janowi Bengschowi z Radogoszczy pow. międzychodzkiego, który zajmował się rybacktwem na terenie miejscowego jeziora.

Oskarżonego bardzo często okradano, więc urządził w szopie przy pomocy starego karabinu samostzał. Do szopy usiłował się dostać dwaj złodzieje. Przy otwieraniu kłódki padł strzał, który ugodził Stanisława Wrone. Wrona zmarł po pewnym czasie w szpitalu.

Oskarżony o zabójstwo Bengsch został skazany na 8 mies. więzienia z zawieszaniem na 3 lata.

BANDYCKI NAPAD NA HANDLARKE.

60-letnia Marjanna Kwiatkowska, handlarzka drobiu ze Zbytowa (k. Strzelna), jechała swym wozem przez las Miradz. Nagle wyskoczył nieznaną osobnik i zadał Kwiatkowskiej drewnianą pałką kilka ciosów w głowę. Kiedy handlarzka zsunęła się bez przytomności z siedzenia, bandyta zrabował jej 60 zł. zeskokczył z wozu, podciął konie i uciekł do lasu.

Idący przechodnie zauważyli nieprzytomną staruszkę na wozie i odwieźli ją do domu, gdzie oddano Kwiatkowską pod opiekę lekarską. Powiadomiona policja wdrożyła śledztwo i jest już na tropie napastnika.

W sprawie licytacji dóbr Kozłowski i Małe Soleczniki

W związku z artykułami, zamieszczonymi w roku zeszłym w znacznej części pism krajowych w sprawie licytacji dóbr Kozłowski p. Dziewickiego i Małe Soleczniki p. Mianowskiego dokonanej przez Wileński Bank Ziemi, dowiadujemy się:

1) że Wileński Bank Ziemi, niezależnie od wyjaśnień swoich, zamieszczonych w prasie, przedstawił odmienne akta członkom swojej komisji rewizyjnej i komisarzowi rządowemu, którzy w pro-

tokóle z 4 września 1934 roku stwierdzili, że zarząd Banku przeprowadzając licytację wymienionych dóbr działał nie tylko zgodnie z prawem i interesami Banku, ale również zgodnie z etyką i 2) że dochodzenia prokuratorskie wszczęte przez pp. Dziewickiego i Mianowskiego zostały umorzone z powodu braku cech przestępstwa, o czym odnośne władze sądowe zawiadomiły Bank pismami z 22 grudnia 1934 i z 1 lutego 1935 r.

Głośniki Philipsa w autobusach

informują pasażerów

Dyrekcja Autobusów Miejskich w Warszawie zainstalowała tytułem próby w jednym z wozów linii „A” specjalną aparaturę rozgłośnikową, będącą najnowszym urządzeniem Philipsa w tej dziedzinie.

Zapomocą tej aparatury kierowca, ruszając z miejsca lub podjeżdżając do któregoś przystanku, komunikuje publiczności, że wóz rusza lub wymienia nazwę ulicy, przy której autobus ma się zatrzymać.

Ta praktyczna innowacja spotkała się z dużym uznaniem ze strony publiczności jako duże udogodnienie dla pasażerów, zwłaszcza podczas mrozów, gdy szyby są zamazane i trudno się zorientować, ja-

kiemi ulicami się jedzie. Uprowadzenie pasażerów o ruszaniu autobusu posiada poza tem duże znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa. Taka aparatura sygnalizacyjna ułatwia znacznie pracę konduktora i usprawnia obsługę jadących.

Należy się spodziewać, że Dyrekcja Autobusów zainstaluje także aparaty we wszystkich wozach kursujących w Warszawie.

Urządzenia takie znalazłyby również doskonałe zastosowanie w tramwajach miejskich, gdzie motorniczy mógłby jednocześnie informować jadących w wagonie motorym i przyręcznym.

Programy radiowe

ROZGŁOSIENIA WARSZAWSKA
Sobota, 9 lutego

6.50 Pieśń „Kiedy rano wstaje zorze”. 6.53 Pódbudka do gimnastyki. 6.48 Gimnastyka. 6.50, 7.25 Muzyka z płyt. 7.15 Dziennik por. 7.15 Program na dz. bleź. 7.50 Wskazówki praktyczne. 8.00 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr. 13.00 Hejnał z Krakowa. 12.03 Wiadom. meteorol. 12.05 Muzyka salonowa w wyk. zesp. St. Rachonia. 12.50 „Wielka dla kobiet”. 12.55 Dziennik połudn. 13.00 Rosyjska muzyka symfon. (płyty). 13.45 „Nasz handel morski”. 13.50 Wiadom. o ekspedycji polskim. 13.55 Przegląd giełdowy. 14.45 Koncert zesp. salonowego Z. Górzyńskiego. 15.30 „Sowiecka miłość”, humoryst. Czerin. 16.00 Lektura i in. 15.45 Koncert solistów z Poznania. 16.30 Skrzynka techn. omówi red. W. Frenkiel. 16.45 Krótki recital fortepianowy w wyk. K. Jasieńskiego. 17.00 Odczyt z cyklu „Miasta i dąsteczka polskie” — „Nowogródek”, wygł. p. W. Hulewicz. 17.10 Najnowsze nagrania na płytach. 17.30 Pogadanka Br. Winawera. 18.00 „Wesoła audycja dla dzieci” ze Lwowa. 18.30 Przegląd wydawnictw, wygł. prof. H. Mościcki. 18.40 „Życie artyst. i kultur. stolicy”. 18.45 Marsze w wyk. orkiestr symfonicznych. 19.07 Program na dz. nast. 19.15 Wiadom. rolnicze. 19.25 Wiadom. sport. lokalne. 19.30 Wiadom. sportowe ogólnopolskie. 19.35 Recital z Krakowa. 19.50 Feljton aktualny. 20.00 Transm. z

Wiednia. „W rytmie epoki naszych czasów”, wesoła aud. muz. w oprac. Hruby’ego. 20.45 Dziennik wiecz. 20.55 „Jak pracujemy i żyjemy w Polsce”. 21.00 „Wale w różnych formach”, koncert w wyk. ork. symfon. P. R. pod dyr. I. Neumarka z udz. L. Szczepańskiej (śpiew) 22.00 Koncert rekl. 22.15 Szkic lit. „Literatura angielska lat ostatnich” P. Hulki-Laskowskiego. 22.30 „Na wesołej lwowskiej fall”. 23.05—24.00 Wieczór taneczny. Ork. W. Tychnowskiego.

ROZGŁOSIENIA TORUŃSKA

6.30 Transm. z Warszawy. 7.45 Zapowiedź programu. 7.50 Wskazówki praktyczne. 8.00 Transm. z Warszawy. 11.57—12.55 Transm. z Warszawy i z Krakowa. 13.55 Przegląd giełdowy. 14.45—18.30 Transm. z Warszawy i ze Lwowa. 18.30 Piosenki z polskich filmów (płyty). 1 a) Wars: „Na pierwszy znak” z f-mu. b) Wars: Miłość ci wszystko wybaczy (śpiewa Ordonówna) z f-mu „Szpieg w masce”. 2) Wars-Schlechter: O key z f-mu „Cay Luycyna to dziewczyna” (Bodo). 19.40 Życie artyst. kultur. i nauk. na Pomorzu. 19.45 Fragment teatralny. 19.00 Chwilka społeczna. 19.07 Program na dz. nast. 19.15 Jan Klepura (płyty). Puccini: Arje z op. „Turandot”. 19.25 Wiadom. sport. z Pomorza. 19.30—22.00 Transm. z Warszawy, Krakowa i z Wiednia. 22.00 Koncert reklamowy. 22.15—24.00 Transm. z Warszawy i ze Lwowa.

ZAGRANICA

17.05 Medjolan. Recital śpiew. E. Schumann. 17.05 Praga. Recital fortep. 17.20 Bratisława. Romane

rosyjskie i jugosłowiańskie. 18.05 M. Ostrawa. Wesoła godzinka. 18.15 Bukareszt. Lekka muz. dwu-fortepianowa. 18.20 Berlin. Elementarz szczęścia. 18.20 Królewiec. Muzyka współczesna. 18.30 Leningrad. Koncert symf. 18.30 Moskwa (WCSPS). Koncert symf. z udz. Bruszkowa. 18.30 Stuttgart. Muzyka tan. 19.00 Luksemburg. Recital skrz. 19.00 Kolonia. Trio Czajkowskiego. 19.05 Monachium. Radiokalendarz. 19.10 Królewiec. Muzyka wiecz. 19.15 Bratisława. Ork. bałajek. 19.30 Regional. Ork. det. 19.35 Kraków. Recital śpiewaczy. 19.45 Budapeszt. Muzyka lekka. 19.50 Beromunster. Koncert Mendelssohnowski. 20.00 Bratisława. Operetka. 20.00 Kanna. Koncert chóru. 20.10 Lipsk. „Z miłostki pieśni”. radiopotpourri. 20.10 Hamburg. Muzyka tan. 20.10 Koenigswusterhausen. Wesoły wieczór. 20.10 Kolonia. Wesoły wieczór. 20.10 Wrocław. Koncert muzyki operowej. 20.15 Frankfurt. Koncert ludowy. 20.30 Kopenhaga. Wesoły wieczór. 20.30 North. Koncert symfon. 20.50 Budapeszt. Arje węgierskie. 21.30 Paris P. T. T. Radiokabaret. 21.30 Regional. Koncert radiorok. 21.40 Wiedeń. Recital fort. 22.15 Bruksela franc. Muz. lekka. 22.15 Oslo. Program rozrywkowy. 22.30 Budapeszt. Recital wiołacz. 22.35 Bukareszt. Koncert nocy. 23.00 Londyn Nat. Koncert radioteatru. 23.00 Monachium. Koncert nocy. 24.00 Frankfurt. Koncert nocy. 24.00 Luksemburg. Kwartet Ravela.

KIEDY ROZGŁOSIENIA POMORSKA NADAWAĆ BĘDZIE PEŁNY PROGRAM DZIENNY?

Obecnie rozgłoszenia Pomorska zaczyna swój dzień pracy od 15.40. Wykorzystanie całego dnia dla audycji zależy od wzmocnienia mocy stacji do przewidzianych 24 Kw.

W obecnej chwili pracuje się mocą 20 Kw. Z chwilą osiągnięcia swej stałej mocy, co nastąpi w najbliższych dniach najpóźniej przy końcu przyszłego tygodnia Rozgłoszenia Pomorska zacznie nadawać swój całkowity program dzienny od 6.30—23.05, w dniu powszednie wzgl. od 9.00 do 24.00, w dniu świąteczne i 6.30—24.00 w dniu przed świąteczne.

DO RADJOSŁUCHACZY POMORSKICH.

Wydział techniczny Rozgłoszeń Pomorskiej w Toruniu uprasza radiosłuchaczy, posiadających aparaty kryształkowe lub lampowe o łaskawe nadsyłanie na zwykłych kartach pocztowych danych: 1) w jakiej odległości od Torunia znajduje się miejscowość, w której słuchają audycji toruńskich, 2) jaki jest aparat radiowy kryształkowy, lampowy, 3) jaki jest odbiór (dobry, czysty, silny, słaby, niewyraźny, zanikający).

Za cenne wiadomości, które posłużą do zorientowania się w zasięgu Rozgłoszeń i konieczności wprowadzenia ulepszeń, Rozgłoszenia Pomorska zgóry dziękują. — Uwagi uprasza się kierować pod adresem: Kierownik techniczny Rozgłoszeń Pomorskiej, Toruń 2.

RECITAL ŚPIEWACZY.

W piątek, dnia 8 bm. o godz. 18.45—19.07 Rozgłoszenia Pomorska nadawać będzie recital śpiewaczy znanej pieśniarki p. Felcji Perkowski Krysiewiczowej, prof. Miejskiego Konserwatorium w Bydgoszczy. Audycja ta zawierająca pieśni włoskie i polskie w wykonaniu tak subtelnej interpretatorki budzi duże zainteresowanie wśród radiosłuchaczy.

Jak założyć prawidłowo antenę?

Od prawidłowego założenia anteny zależy niejako dobry odbiór audycji radiowych, ale w wielu wypadkach również bezpieczeństwo życia i mienia ludzkiego. Od kilku lat istnieje specjalne przepisy opracowane przez Polski Komitet Elektryczny, dotyczące zakładania anten. Podamy tu kilka najważniejszych punktów, które obowiązują mieszkańców wsi i miasteczek prowincjonalnych.

Zdarza się często, że w pobliżu domu przebiegają druty telegraficzne, telefoniczne lub przewody elektrycznej sieci oświetleniowej. Oberwanie się anteny i zetknięcie się z takimi przewodami groziłoby w wielu wypadkach uszkodzeniem linii elektrycznych, a nawet pożarem.

Dlatego nie wolno przeciągać anten pod przewodami zawieszonymi na słupach lub też nad przewodami. Poza tem nie wolno przeciągać anten nad torami kolei, ulicami i drogami publicznymi. Zakładanie anten nad przewodami sieci oświetleniowej zawsze przedstawia poważne niebezpieczeństwo. W wypadku zerwania się przewodu oświetleniowego i zetknięcia z anteną powstanie zwarcie z ziemią i zniszczenie odbiornika, a nawet pożar.

Antena, jak i jej doprowadzenie nie powinny przebiegać blisko przewodów elektrycznych, gdyż odbiór będzie zgłuszony silnymi trzaskami. Dla każdego odbiornika powinna być odrębna antena.

Każdy ktoby interesował się sprawą prawidłowego zakładania anten może dostać broszurę z Polskiego Komitetu Elektrycznego, Warszawa, ul. Czackiego nr. 3/5.

ZDROWIE — TO SKARB
WIOŁKA DRA BREVIERA

UZYWAJ ZATEM

które stosuje się w nast. chorobach: Cena

- Nr. 1. — w katarach płuc, kaszlach, astmie 3.50
- Nr. 2. — w złej przemianie materji, reumatyzmie artretyzmie, chorobach skórnych, nieczystości cery 3.50
- Nr. 3. — w chorobach żołądkowo-kiszczkowych, zółtaczce 3.00
- Nr. 4. — w chorobach nerwowych i przy ogólnym osłabieniu. Mogą zastąpić nerwowo chorym herbatę chińska 4.00
- Nr. 6. — w blednicy i niedokrwistości 5.50
- Nr. 7. — w chorobach nerkowych i pęcherzowych 4.00
- Nr. 9. — przeczyszczające 1.50

Do nabycia w oryginalnym opakowaniu w aptekach, składach aptecznych i drogerjach lub w wytwórni.

„POLHERBA” Kraków-Podgórze. — Skrytka Nr. 48/XX.

4. F. 1/35. 2032

WYWOŁANIE.

Bieszk Franciszek, sen. i Zuzanna Bieszk z Przetoczyna, wnioskodawcy, zastąpieni przez adw. Neumanna z Wejherowa wnieśli o wykluczenie w drodze postępowania wywoławczego po myśli § 1170 k. c. wierzycieli hipoteki Mareina Schroedera, Charloty Luizy Schroeder, Ernestyny Fryderyki Schroeder i Antoniego Schroedera ostatnio zamieszkałych w Przetoczynie, obecnie nieznanego miejsca zamieszkania z hipoteką zapisaną na ich rzecz w księdze gruntowej Przetoczyna karta 1 w działale III, pod nr. 1 w wysokości 212 talarów i 4 trojaków z 5-proc. odsetkami.

Wierzycieli wzywa się, aby najpóźniej w terminie 4-go maja 1935 r. o godz. 11 przedpoł. w podpisany sąd, pokój nr. 3 prawa swoje zgłosili, w przeciwnym bowiem razie zostaną wykluczeni z ich prawem.

Wejherowo, dnia 21 lutego 1935 r.
Sąd Grodzki.

Ostatnie słowo techniki

Philips 33A i Philips „Junior”
Trójka Philipsa „Junior”

tylko nieco droższe od najtańszych
Cena za gotówkę zł 225.—
Na raty zł 255.— Wpłata zł 65.— reszta na 10 rat miesięcznych po zł 20.

Nabyć możesz w firmie:
B. WOJEWSKI, WEJHEROWO, ul. Sobieskiego 2
GOŃNIA, ul. Starowiejska 26.

1698

